

ת"פ 69563/09/16 - מדינת ישראל נגד מוניקה גאן

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 69563-09-16 מדינת ישראל נ' גאן
בפני כבוד השופטת מיכל ברנט
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

מוניקה גאן

הנאשמת

הכרעת דין

כללי

1. ביום 29.9.16 הוגש כנגד הנאשמת כתב אישום האוחז חמישה אישומים המייחסים לה עבירות של קשירת קשר לפשע, עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 ועבירות של ייבוא סם מסוכן בצוותא, עבירה לפי סעיף 13 יחד עם סעיף 19 א לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973, וביחד עם סעיף 29 לחוק העונשין.

2. על פי עובדות החלק הכללי בכתב האישום, בין התאריכים 4.3.16 ל-7.9.16 עסק אדם בשם יוני אוליאל (להלן: "יוני") בייבוא סם מסוכן ממדינות מערב אירופה לישראל, ולשם כך בנה מערך שכלל בין היתר: קשירת קשר עם הנאשמת ועם נויה דהאן (להלן: "נויה"), על מנת שאלה יגייסו ויאתרו עבורו בלדריות לטובת יבוא הסם ארצה; הזמנה ותשלום עבור כרטיסי טיסה לבלדריות כמו גם הוצאות לינה ומחיה בעת שהיית הבלדריות בחו"ל, בין בעצמו ובין באמצעות נויה או הנאשמת; סיפוק אמצעי השינוע להבאת הסם המסוכן; תשלום כסף מזומן לבלדריות עבור ייבוא הסם ארצה, בסמוך לאחר הכנסתו ארצה, בעצמו או באמצעות הנאשמת.

האישום הראשון

בתקופה הרלבנטית לכתב האישום היו נויה ואדווה מדרי (להלן: "אדווה") בנות זוג, נויה והנאשמת היו חברות טובות, ובמהלך שנת 2016 הכירו יוני ונויה ורקמו קשרי ידידות.

במסגרת הקשר, עובר ליום 2.9.16 הציעה הנאשמת לנויה לטוס יחד עם אדווה לחו"ל במטרה לייבא סם מסוכן מסוג קוקאין ארצה (להלן: "הסם"). נויה נענתה להצעה והצטרפה לקשר. במסגרת הקשר ולשם קידומו סיכמו יוני ונויה כי

נויה תטוס לפראג עם אדווה, ובעבור ייבוא הסם ישלם להן יוני סך של 30,000 ₪. במסגרת הקשר מימן יוני לנויה ולאדווה כרטיסי טיסה לפראג ולינה במלון Royal בפראג, ואף שילם לשתיים 30,000 קרונות לכלכלתן.

ביום 2.9.16 טסו נויה ואדווה לפראג. באותו יום, בשעות אחר הצהריים, התקשר יוני לנויה ובהנחייתו ירדה נויה ללובי המלון, שם המתין לה אחר ממוצא זר, שזהותו אינה ידועה למאשימה, ומסר לה מזוודה שחורה שהכילה בדופן מאולתרת 6.990 ק"ג סם. בסמוך לאחר מכן עלתה נויה לחדרה, אחסנה את המזוודה בחדר השינה שלה ושל אדווה ועדכנה את יוני כי המזוודה בידיה.

ביום 7.9.16 נחתו נויה ואדווה בנמל התעופה "בן גוריון" (להלן: "נתב"ג) בטיסה מפראג, כשברשותן המזוודה ובה הסם. שוים המוערך של 6.990 ק"ג סם קוקאין הינו כ-2.5 מיליון ₪.

בגין מעשים אלה יוחסו לנאשמת עבירות של קשירת קשר לייבוא סמים וייבוא סמים ארצה בצוותא חדא עם יוני, נויה ואדווה.

האישום השני

נויה, לביאה אילוז (להלן: "לביאה") וחיה ביטון (להלן: "חיה") הינן חברות. במסגרת הקשר, עובר ליום 16.8.16, נדברו הנאשמת, נויה ויוני עם חיה ולביאה לייבא סם מסוכן מסוג ובכמות שאינם ידועים במדויק למאשימה והן הצטרפו לקשר.

במסגרת הקשר, עובר ליום 16.8.16 נפגשו לביאה ונויה בביתה של נויה בתל אביב, והאחרונה הציעה ללביאה לטוס עם חיה לברלין בחינם, מבלי לשלם עבור המלון ודמי הכלכלה, ולביאה נענתה להצעה.

במסגרת הקשר מימן יוני לחיה וללביאה כרטיסי טיסה לברלין ושהייה במלון ואף מסר לחיה סך של 1,000 יורו לכלכלתן.

ביום 16.8.16, בסמוך לפני טיסתן, נפגשה חיה עם יוני מתחת לביתה של נויה והלה תדרך אותה באשר לדרך העברת הסם המסוכן בברלין.

ביום 16.8.16 טסו לביאה וחיה לברלין, ולמחרת בשעות הצהריים התקשר יוני לחיה, ובסמוך לאחר מכן הגיעה אחרת שזהותה אינה ידועה למאשימה לחדרן של חיה ולביאה במלון, ומסרה להן מזוודה ובה מוסלקים סמים מסוכנים מסוג ובמשקל שאינם ידועים למאשימה. חיה רוקנה את המזוודה עמה הגיעה מהארץ ומסרה אותה לאחרת.

ביום 21.8.16 נחתו לביאה וחיה בנתב"ג בטיסה מברלין, כשהן נושאות במזוודתן את הסם. השתיים נסעו במונית למקום

מפגש ברמלה שם מסרו ליוני את המזוודה. בהמשך שילם יוני לחיה סך של 30,000 ₪.

בגין מעורבותה באירוע זה יוחסו לנאשמת עבירות של קשירת קשר לייבוא סמים עם יוני, נויה, חיה ולביאה וייבוא סמים ארצה בצוותא חדא עם יוני ונויה.

האישום השלישי

בתקופה הרלבנטית לכתב האישום היו הילה נחום (להלן: "הילה"), הנאשמת ונויה חברות.

במסגרת הקשר, עובר ליום 4.8.16, נדברו יוני, הנאשמת ונויה עם הילה והילה הצטרפה לקשר לייבא סם מסוכן מסוג ובכמות שאינם ידועים למאשימה. עובר ליום 4.8.16 התקשרה הילה לז'קלין מורלגר (להלן: "ז'קלין") והציעה לה לטוס עמה לברצלונה. במסגרת הקשר נסעה הילה ביום 3.8.16 לסוכנות נסיעות, רכשה כרטיסי טיסה לפראג והזמינה מקומות לינה עבורה ועבור ז'קלין ועדכנה את נויה בעלות הנסיעה. בסמוך לאחר מכן עדכנה הילה את ז'קלין שיעד הטיסה שונה לפראג וכי השתיים יטוסו למחרת לפנות בוקר.

ביום 4.8.16 טסו הילה וז'קלין לפראג, וביום 5.8.16 הייתה אמורה הילה לקבל בפראג מזוודה שהכילה סם מסוכן מסוג ובכמות שאינה ידועה למאשימה. ביום 6.8.16 הודיעה הילה לנאשמת כי טרם קיבלה את המזוודה, ובסמוך לאחר מכן שוחחה הנאשמת עם יוני ועדכנה אותו בדבר. ביום 8.8.16 הודיע יוני לנאשמת כי האריך את השהות של הילה וז'קלין בפראג עד ליום 11.8.16 והנאשמת הודיעה על כך להילה. ביום 11.8.16 עזבה הילה את החדר במלון והודיעה לז'קלין שתשוב תוך זמן קצר. לאחר כרבע שעה חזרה הילה לחדר במלון כשהיא מצוידת במזוודה. הילה העבירה את חפציה האישיים מהמזוודה עמה הגיעה מהארץ למזוודה זו על פי הנחיתו של יוני, ואת המזוודה עמה הגיעה מהארץ השאירה בחדר במלון.

ביום 12.8.16 נחתו בנתב"ג הילה וז'קלין בטיסה מפראג, כשהילה נושאת עמה את המזוודה. בסמוך לאחר חזרתן ארצה שוחח יוני עם הילה וזו ביקשה מז'קלין שתסיע אותה לקריית עקרון, שם מסרה הילה את המזוודה ליוני ובתמורה שילם לה יוני סך של 30,000 ₪.

בגין חלקה במעשים האמורים יוחסו לנאשמת עבירות של קשירת קשר לייבוא סמים עם יוני, נויה, והילה וייבוא סמים ארצה בצוותא חדא עם יוני ונויה.

האישום הרביעי

בתקופה הרלבנטית לכתב האישום היו הנאשמת ובלה ברגמן (להלן: "בלה") חברות.

כשבועיים עובר ליום 1.4.16, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, התקשרה הנאשמת לבלה והציעה לה לטוס עמה

לברלין. במסגרת הקשר, כשבוע לאחר מכן, נפגשו בלה והנאשמת והאחרונה הודיעה לבלה שהיא לא יכולה לטוס. באותו מפגש ביקשה הנאשמת מבלה שתאשר חברה ותטוס עמה לברלין על חשבונה של הנאשמת. בלה הסכימה להביא עמה מברלין מזוודה ובתוכה סם מסוכן בכמות שאינה ידועה במדויק למאשימה בתמורה ל-30,000 ₪ והצטרפה לקשר.

במסגרת הקשר רכשה הנאשמת כרטיסי טיסה לברלין עבור בלה וחברתה רבקה אולבסקי (להלן: "רבקה"), הזמינה עבורן מקומות לינה באכסניה בברלין וציידה את בלה ב-1,000 יורו לכלכלתן.

ביום 1.4.16 טסו בלה ורבקה לברלין, ולמחרת התקשר יוני לבלה וברר את כמות המזוודות איתן הגיעו. ביום 3.4.16 הגיע יוני לאכסניה בה התאכסנו בלה ורבקה והורה להן לעבור משם למלון בו הוא התאכסן מחשש כי האכסניה לא בטוחה מספיק.

כשהגיעו בלה ורבקה למלון מסר יוני לבלה מזוודה המכילה סמים מסוכנים מסוג ובמשקל שאינם ידועים למאשימה והורה לבלה למלא את המזוודה בחפציה האישיים, ונטל את המזוודה עמה הגיעה מהארץ.

ביום 4.4.16 נחתו בלה ורבקה בנתב"ג בטיסה מברלין כשבלה נושאת עמה את המזוודה.

זמן קצר לאחר נחיתתן התקשר יוני לבלה והורה לה לנסוע במונית למקום הסמוך ללוד, שם המתין לה ונטל את המזוודה. בהמשך שילמה הנאשמת לבלה סך של 25,000 ₪.

בגין חלקה במעשים יוחסו לנאשמת עבירות של קשירת קשר לייבוא סמים עם יוני ובלה וייבוא סמים ארצה בצוותא חדא עם יוני.

האישום החמישי

בתקופה הרלבנטית לכתב האישום היו הנאשמת וחיה אהרון (להלן: "חיה") חברות קרובות.

עובר ליום 4.3.16 נפגשו חיה והנאשמת וקשרו קשר לייבוא סם מסוכן מסוג ובמשקל שאינו ידוע במדויק למאשימה. הנאשמת הסבירה לחיה שעליה לטוס לפראג, שם יפגוש אותה יוני ויעביר לה מזוודה שאותה עליה להעביר ארצה. הנאשמת הבטיחה לחיה כי בתמורה להעברת המזוודה ישולם לה סך של 30,000 ₪.

במסגרת הקשר ולשם קידומו ציידה הנאשמת את חיה בכסף מזומן עבור הזמנת כרטיסי הטיסה, מקומות הלינה במלון ורכישת המזוודה. כמו כן מסרה לה 1,000 יורו לכלכלתה.

בסמוך לאחר מכן ניגשה חיה לסוכנות נסיעות, רכשה כרטיסי טיסה, הזמינה מקומות לינה במלון ורכשה מזוודה שחורה קטנה על פי הנחיית הנאשמת.

עובר לנסיעתה של חיה לפראג הורתה הנאשמת לחיה שלא לשוחח על הנסיעה עם אחרים והורתה לה לנתק את הטלפון מחשש להאזנת סתר.

ביום 4.3.16 טסה חיה עם בנה בן ה-8 לפראג. למחרת התקשרה הנאשמת לחיה והודיעה לה שיוני בדרכו אליה. בסמוך לאחר מכן הגיע יוני למלון בו התאכסנה חיה בפראג, העביר לה מזוודה שהכילה סם מסוכן בכמות ומסוג שאינם ידועים במדויק למאשימה, ולקח את המזוודה עמה הגיעה חיה מהארץ. יוני הורה לחיה לשמור על המזוודה לבל תיפול.

ביום 6.3.16 עם שובם של חיה ובנה ארצה, פגש יוני את חיה, נטל ממנה את המזוודה והורה לה לעלות עם בנה למונית שהמתינה במקום. נהג המונית נסע לכיוון רמלה או אז ניגשו שני גברים לתא המטען של המונית ואספו את המזוודה. בתמורה להעברת המזוודה קיבלה חיה מהנאשמת סך של 25,000 ₪.

בגין חלקה במעשים האמורים יוחסו לנאשמת עבירות של קשירת קשר לייבוא סמים עם יוני וחיה וייבוא סמים ארצה בצוותא חדא עם יוני.

גדר המחלוקת

3. הנאשמת כפרה בהאשמות המיוחסות לה, אישרה את היכרותה עם הנפשות הפועלות המוזכרות בכתב האישום, ואת מודעותה לכך שבשלב מסוים טסו לחו"ל (למעט באישום הרביעי). כן אמרה שהכירה את יוני דרך אתר אינטרנט ועבדה אצלו משך חצי שנה כעוזרת או נהגת, בהיותו קבלן בניין. נטען כי הנאשמת נחקרה שעות ארוכות תחת לחץ מנטאלי, תוך שנמנעה ממנה זכות ההיוועצות בעורך דינה, אף שביקשה זאת מפורשות. הובטח לה כי שיתוף פעולה מצידה בחקירה יזכה אותה בשחרור ממעצר, וכי מידע שתמסור ישמש את גורמי החקירה לצרכים פנימיים, לא יובא לידיעת המעורבים ולא ישמש נגדה, ולנוכח כך מסרה את שידוע לה לחוקרים. בנסיבות אלה, כך נטען, נגבתה ממנה הודאה שאינה "חופשית ומרצון".

כן הועלתה טענה לאכיפה סלקטיבית באשר למעורבות המוזכרות באישומים 2-5 יוחסו אך עבירות של קשירת קשר.

4. במהלך שמיעת ההוכחות חזרה בה הנאשמת מטענותיה אודות גורמי החקירה וקבילות הודאתה, למעט הטענה כי זכות ההיוועצות בעורך דין נפגמה "במידת מה".

כמו כן, הודתה הנאשמת בחקירתה הנגדית במרבית עובדות כתב האישום, אך טענה כי חלקה במעשים הסתכם בסיוע לייבוא בלבד, ולא בייבוא בצוותא, וכך אמרה:

"אני לוקחת אחריות מלאה על מה שאני עשיתי, מההתחלה אמרתי לכם, מההתחלה, חמישה

עמוד 5

אישומים של סיוע? אני עכשיו מודה ומסיימת עם כל זה, אתם נאבקים".

כן אמרה:

"נכון שהייתי מעורבת, היו דברים שסייעתי בהם, אבל לבוא ולהגיד שאני מייבאת זה לא הכסף שלי, זה לא הסמים שלי...אני מההתחלה הודיתי במה שעשיתי...אני לא חושבת שההגדרה של זה זה מייבאת..."

5. בשים לב לכך ביקשה ההגנה מבית המשפט להימנע מהרשעת הנאשמת בעבירות יבוא סמים בצוותא, ולהרשיעה בעבירות קשירות קשר וסיוע לייבוא סם בלבד.

פרשת התביעה

ראיות המאשימה

6. לטענת המאשימה, ראיותיה מצביעות על כך שהנאשמת הפעילה את הבלדריות ביד רמה, קבעה מי תסע, מתי ולאן, תאמה טיסות לבלדריות, וקישרה בין לבין יוני במידת הצורך.

הנאשמת ידעה על נסיעותיהן של הבנות, והיא אישרה כי הלהיבה אותן, וכי ידעה על חמש כניסות ארצה של מזוודות עם סמים. כן אמרה שיוני לא דיבר עם הבלדריות בעצמו והשתדל לעשות את הדברים דרכה, וכי זכתה לכינוי "בוס גדול".

הנאשמת אישרה כי דרבנה את חברתה שטסה עם בנה בן ה-10, כיוון שידעה שהסבירות שיעצרו אותה בנתב"ג היא נמוכה.

היא התייחסה ליוני כאל "השפוט" שלה, עושה דברה, ואישרה כי היא בעלת הרעיונות ונמצאת מעל נוייה במדרג.

בהאזנות סתר שנערכו לאחר מעצר הבלדריות המתואר באישום הראשון, נשמעה הנאשמת משוחחת עם אחיה אודות המעצר, עם יוני אודות חששה מקיום שיחות טלפון עמו שמא יקשרו אותה לנושא. כמו כן שוחח יוני עם אדם בשם רמזי על דבריה של הנאשמת וכינו אותה "הביג בוס".

ראיות המאשימה ביחס לאישום הראשון

א. ביום 7.9.16 נעצרו בנתב"ג נוייה ואדווה, ובמזוודה אותרו 6.990 ק"ג סם (ת/2, ת/69, ת/68, ת/65, ת/51, ת/111).

ב. נוייה אישרה בתשאול כי ידעה שהמזוודה הכילה סמים, וכי יוני הציע לממן לה ולבת זוגה טיול לפראג שבסיומו תברח סמים לארץ בתמורה ל-30,000 ₪ (ת/44).

ג. לאחר עימות עם הנאשמת אמרה נוייה כי הנאשמת היא זו ששלחה אותה לעסקה ודבריה תועדו על

ידי החוקר (ת/75).

ד. נויה הודתה במעשים האמורים במסגרת הסדר טיעון והורשעה בעבירות יבוא סמים בצוותא (ת/66-67).

ה. הנאשמת אישרה בחקירתה מיום 14.9.16 כי טיפלה בלוגיסטיקה של הזמנת הטיסה והמלון, ושימשה כאשת קשר בין נויה לבין יוני וסוכן הנסיעות סעיד (ת/6ג).

ו. סוכן הנסיעות סעיד אישר כי הנאשמת הזמינה דרכו את הטיסה לפראג עבור נויה ואדווה (ת/17, ת/53).

ז. במסגרת מחקר תקשורת נמצאו התכתבויות בין הנאשמת לבין נויה אודות הנסיעה טרם הנסיעה ובזמן שנויה שהתה בחו"ל, ובכלל זה התייחסות לכך שנגמר להן הכסף המזומן כמו גם טיפול של הנאשמת בנושא מול יוני (ת/9). ביום 31.8.16 כתבה נויה לנאשמת: "סבבה כבר אדבר איתו", והנאשמת ענתה לה: "עכשיו חיים שלי". לאחר שנויה עדכנה אותה "דיברנו" כתבה הנאשמת "סגור בוביקי?". למחרת כתבה הנאשמת לנויה: "ממתינה להודעה ממך פייה קטנה שלי".

ביום 5.9.16 עת שהתה נויה בחו"ל, היא כתבה לנאשמת: "אין לי כסף להוסיף לה", "נשאר לי לאוכל ולמונית", והנאשמת השיבה: "אני מנסה לתפוס את השמוק".

כשניסו לפנות את נויה מחדרה במלון היא פנתה שוב לנאשמת, וזו השיבה לה: "הכל טוב חיים שלי", "אני מטפלת בזה עכשיו". ובהמשך עדכנה את נויה: "מסדר את זה עכשיו", "כמה דקות".

ח. במסגרת האזנות סתר הביעה הנאשמת את חששה מכך שנויה ואדווה ישתפו פעולה בחקירת המשטרה (ת/120, ת/120א).

ראיות המאשימה ביחס לאישום השני

א. בדו"ח תשאול מיום 18.9.16 (ת/122) אמרה חיה ביטון כי לאחר שהכירה את יוני באתר העוסק ב"עבדים ומלכות", ציוותה עליו שישלח אותה לחופשה בחו"ל, יוני רכש עבורה כרטיסי טיסה לברלין כולל שהייה למלון, והיא טסה עם חברתה לביאה. בדו"ח תשאול מיום 25.9.18 (ת/63) מסרה כי לא סיפרה את כל הידוע לה, וכי היא הייתה אמורה לנסוע עם הנאשמת לברלין אך הדבר לא הסתייע והנאשמת אמרה לה שתטוס עם חברה אחרת.

הנאשמת אמרה לה שעליה להעביר מזוודה וכששאלה מה יש בה השיבה הנאשמת שעדיף לה לא לשאול על מנת שלא להסתבך.

ב. בעדותה בבית המשפט העידה חיה ביטון כי לנאשמת וליוני הייתה מערכת יחסים אינטנסיבית, וכי הנאשמת הציעה לה בעבר לטוס ולהעביר משהו בתמורה ל-50,000 ₪ אולם היא סרבה (פרוטוקול מיום 16.5.18 עמ' 191 ש' 23-32). בחלוף כשנה פנתה אליה שוב הנאשמת בהצעה דומה, ומכיוון שראתה שחברות רבות שלה טסו ולא נתפסו החליטה לעשות את זה. בתחילה הציעה לה הנאשמת לטוס יחד איתה, אבל מספר ימים לפני הטיסה אמרה

לה הנאשמת שהיא אינה יכולה לטוס וביקשה שתצרף חברה אחרת. לבסוף נזיה והנאשמת צרפו את לביאה. היא מסרה את הדרכון שלה לנאשמת, שהייתה אמורה להזמין כרטיס טיסה עבורה ולפני הטיסה נתנה לה הנאשמת כאלף יורו במזומן. בהיותה בחו"ל עמדה בקשר עם יוני לגבי קבלת המזוודה, וכך גם לאחר שחזרה. לאחר שמסרה לו את המזוודה לקח אותה יוני לביתו, ובנוכחות הנאשמת שילם לה ₪ 30,000 עבור הנסיעה.

ג. לביאה העידה כי טסה עם חיה ביטון לברלין מבלי לשלם על הוצאותיה, אף שלא היו חברות, לאחר שנויה שכנעה אותה לצאת לחופשה. שעה שהיו במלון בברלין הגיעה בחורה אשר החליפה עם חיה את המזוודות, ולאחר שנחתו בארץ נסעו במונית ליוני ברמלה והוא לקח את המזוודה של חיה. בדו"ח תשאול מיום 15.9.16 (ת/124) מסרה לביאה לחוקר כי ידעה שצריך להכניס משהו לא חוקי לארץ אבל לא ידעה במה מדובר, וכי התלוותה לנסיעה כדי ללמוד את העבודה ולעשות את ההברחה בעצמה בפעם הבאה.

ד. ממחקרי תקשורת עולה כי הנאשמת אכן הציעה לחיה ביום 29.5.16 לטוס עמה לחו"ל (ת/9).

הנאשמת: "מאמי רוצה לבוא איתי לברלין בספונטניות?", "בלי סיכונים", "על חשבון הברון".

בהמשך התכתובות כתבה הנאשמת לחיה שהיא מחכה לאישור. ביום 14.8.16 הנאשמת ביקשה מחיה צילומי דרכון שלה ושל לביאה "מאמי שלחי לי מהר צילום דרכון שלך ושלה", "מהר חיימי", וכשחיה ביקשה ממנה פרטים כתבה לה הנאשמת: "תקשיבי, הוא יפגש איתך לדבר, לא רוצה ככה בטלפון".

בהמשך שלחה הנאשמת לחיה את פרטי המלון והשתיים התכתבו על כך שיוני לא נתן לחיה את פרטי המלון.

כמו כן התכתבה חיה עם נזיה וביקשה ממנה שתאמר לנאשמת כי הכסף שקיבלו לא יספיק להן לשהות בחו"ל (ת/9).

בעודה בברלין חיפש יוני את חיה טלפונית, ומשלא הצליח להשיג אותה שלחה לה הנאשמת הודעה בה ביקשה כי תהיה זמינה. לאחר שחיה ולביאה נחתו בארץ התכתבה הנאשמת עם נזיה, ואמרה לה שהיא רוצה שלביאה ("טילונית") "תעבוד על הופעת הבכורה שלה". בחקירתה הנגדית אישרה הנאשמת כי הכוונה היא שלביאה תהיה הבכירה מבין צמד הבלדריות שנוסעות יחד והיא תהיה ב"פרונט". בהמשך, כתבה לה כי "לגבי הרקדנית שהצטרפה למופע של צופית (חיה), היא מבחינתי שתשכח מהמופע, שמעתי על אלף פאדיחות ואני לא סומכת עליה, אני כבר אספר לך". בתגובה ענתה לה נזיה: "את זו שמחליטה מאמא".

ה. חיה ביטון ולביאה אילוז הודו והורשעו בכתבי אישום מתוקנים (ת/3-4, ת/26-27).

ו. בעדותה בבית המשפט אישרה הנאשמת כי שלחה את כרטיסי הטיסה לחיה בווטסאפ, ואמרה כי יוני שלח הכל דרכה.

ראיות המאשימה ביחס לאישום השלישי

א. ז'קלין מורלגר העידה כי הילה נחום הציעה לה לטוס לברצלונה על חשבונה במקום שתי חברותיה נויא ואדווה שרבו ולא יכולות לטוס. יום לפני הטיסה הטיסה העדה את הילה ל"דקה ה-90", והילה הזמינה את הטיסה והמלון ועדכנה את העדה שהיעד שונה לפראג. בהיותן בחו"ל, הילה הייתה לחוצה ושוחחה בטלפון, בשלב מסוים אמרה לה שהן צריכות להאריך את ההשהיה, וביום שבו היו אמורות לטוס ארצה יצאה הילה מהחדר למספר דקות וחזרה עם מזוודה חדשה. הילה העבירה את חפציה האישיים למזוודה החדשה ואת המזוודה עמה הגיעה מהארץ השאירה במלון. עם חזרתן ארצה הילה ביקשה ממנה לנסוע לעקרון ומסרה לבחור את המזוודה.

ב. ממחקרי תקשורת (ת/9, ת/28) עולה כי עובר לטיסה עמדה הילה בקשר עם נויא ועדכנה אותה בדבר רכישת הכרטיסים, ובהיותה בחו"ל ומשלא קיבלה את משלוח הסמים עמדה הילה בקשר עם הנאשמת על מנת לברר מתי תקבל את המשלוח. הנאשמת בררה עם יוני את הנושא ועדכנה את הילה בשינויים ובהארכת השהות, ונויה העבירה להילה את כרטיסי הטיסה החדשים.

ההתכתבות בין הנאשמת לבין הילה ויוני התבצעה בווטסאפ באמצעות "קודים" עברייניים, כמתואר להלן:

התכתבות מיום 6.8.16 בין הנאשמת להילה:

מוניקה: "את יודעת מה את הולכת לקבל", אין יותר מפתח מזה", "הכל בסדר נכון?"

הילה: "עדיין לא קיבלתי", "המחזור הזה...אני מחכה לו מהרגע שהגעתי", "זה דופק לי את כל הטיול".

מוניקה: "מתי את צפויה לקבל אותו?", "ידוע לך?", "אני בודקת מה קורה".

התכתבות מיום 6.8.16 בין הנאשמת ליוני:

מוניקה: "יוני!!מה קורה? דיברתי עם החבר", "המחזור מאחר ומחר הוא על טיסה", "שלא יגלה שהוא בהריון לפני שהוא פוגש את האבא", "תבדוק מה קורה עם זה".

"יוני!!! מה קורה. דיברתי עם החבר, מחזור מאחר ומחר הוא על טיסה, שלא מגלה שהוא בהריון לפני שהוא פוגש את האבא, תבדוק מה קורה עם זה".

למחרת, 6.8.16, כתבה שוב מוניקה ליוני:

מוניקה: "מה הולך", "??????".

ביום 7.8.16 בשעה 12:43 שלחה הנאשמת הודעה קולית להילה:

מוניקה: "גברת מגונדרת את לא זמינה. ואנחנו חייבות לדבר דחוף, יש שינויים קלים, ממש איך שאת שומעת את ההודעה תעשי לי שיחת ואני עם הפלאפון עליי כל הזמן".

בשעה 13:29 התקשרה הילה לנאשמת בשיחת ווטסאפ ובהמשך התכתבו השניים.

ג. הנאשמת אישרה בעדותה לפני כי התעניינה במסרון בווטסאפ אם הילה קיבלה כבר את המזוודה, וכי ידעה שהילה אמורה לקבל מיוני בשוובה ארצה 30,000 ₪. כשטענה כי יוני ביקש ממנה לערוך בירורים אלה עומתה עם כך שהייתה בחו"ל במסגרת פסטיבל, והשיבה ש"יוני היה לה על העורק הראשי".

הנאשמת אישרה שיחה עם נויה במסגרתה דחתה את האפשרות שהילה תיסע עם בתה ועם עוד חברה ואמרה שעדיף שתיסע רק עם הבת, כיוון שכך לא יחשדו בה, לדבריה היא מתביישת על דבריה אלה, והיא נהנתה להיות בעמדה שמסתכלים עליה למעלה, זה נתן לה "ליטוף לאגו". דהיינו - הייתה במעמד של מקבלי החלטות.

ראיות המאשימה לאישום הרביעי

א. בלה ברגמן העידה כי הנאשמת הציעה לה לטוס עימה לחו"ל ולהעביר מזוודה שתכולתה לא ידועה בתמורה לסך של 30,000 ₪. כשבוע לאחר מכן אמרה לה הנאשמת כי היא אינה יכולה לטוס עמה וביקשה ממנה לקחת חברה אחרת לנסיעה. העדה העבירה לנאשמת את פרטיה של רבקה אלבסקי, והנאשמת דאגה לנסיעה ולהסדר שהייתן בחו"ל וכן מסרה להן כסף לבזוזים. במהלך שהייתה בחו"ל יצרה רבקה קשר עם הנאשמת אולם זו הנחתה אותה שלא לדבר איתה ואמרה לה שיצרו איתה קשר. יוני יצר איתה קשר מסר לה מזוודה וכשחזרה ארצה התקשרה לנאשמת וזו שוב אמרה לה לא לדבר איתה ושיצרו איתה קשר. זמן קצר לאחר מכן התקשר אליה יוני ואמר לה לנסוע במונית ואת נהג המונית תדרך להיכן להגיע. לאחר שהגיעו למקום המפגש ומישהו הוציא את המזוודה מתא המטען של המונית, נסעו בלה ורבקה לביתה של הנאשמת, וזו מסרה להן 30,000 ₪ במזומן עבור הנסיעה כפי שסוכם.

ב. רבקה העידה כי בלה הציעה לה לנסוע איתה לחו"ל כמתנת יום הולדת. העדה אישרה לאחר שרוענן זכרונה כי אמרה בחקירתה במשטרה שבלה שוחחה עם הנאשמת בטלפון והעבירה לה את פרטי הדרכונים, אולם טענה שאינה זוכרת את השיחה (פרוטוקול מיום 27.6.18 עמ' 315 ש' 19-5). ערב לפני הנסיעה הן ישנו בבית הנאשמת וזו הסיעה אותן לנתב"ג. כן אישרה כי בהיותן בברלין הגיע יוני לפגוש אותן והחליף עמן מזוודה. לאחר שהוכרזה כ"עדה עוינת" אישרה את דבריה בחקירת המשטרה, לפיהם עם הגיען ארצה עצרו במקום שאינו ידוע בו החליפו בחזרה את המזוודה עם יוני, ולאחר מכן נסעו לבית הנאשמת ונשארו לישון אצלה (ת/14, ת/48).

ג. במחקרי תקשורת (ת/28) נמצאו התכתבויות ווטסאפ בין הנאשמת לבלה, ביום 28.3.16, הנאשמת חיפשה את בלה וכתבה לה: "איפה את?", "ממי דחוף לדבר איתי איך שאת מתעוררת!! אני צריכה אותך כמה שיותר מוקדם בבוקר", "בא לי להרוג אותך נשבעת! את יודעת כמה הכל דחוף ואת מתחברת לווטסאפ רואה שאני מחפשת אותך ואפילו לא פותחת הודעות וגם מסננת. מה את ילדה?? דחוף לחזור אליי!".

ד. הנאשמת בחקירתה במשטרה אישרה כי בלה הביאה ארצה מזוודה אותה קיבלה מיוני בברלין, אולם טענה כי יוני

הוא שפנה לבלה ולא היה לה קשר לאירוע זה (ת/6).

ראיות המאשימה לאישום החמישי

א. חיה אהרון העידה כי בחלק מהתקופה הרלבנטית היא הייתה ביחסים מאוד קרובים עם הנאשמת והתגוררה יחד עמה בראשון לציון. הנאשמת עבדה אצל יוני והוא היה שולח להן קניות הביתה באמצעות עובדים זרים. הנאשמת הייתה לחוצה להוציא מישהי לחו"ל ושאלה את העדה אם יש לה אחות או חברה שיכולות לטוס. בהמשך הציעה הנאשמת לעדה לטוס עם בנה בן ה-8 לחופשה בחו"ל, במהלכה תצטרך להחליף מזוודה עמה תחזור לארץ, והסבירה לה שאין לה מה לדאוג. בתמורה לכך הבטיחה לה שתקבל סך של 30,000 ₪, והעדה הסכימה לכך בעקבות מצוקה כלכלית. הנאשמת נתנה לה כסף ושלחה אותה לקנות כרטיס טיסה, ובנוסף סידרה לה מלון ונתנה לה 1,000 יורו לבזבזים. למחרת טיסתה הודיעה לה הנאשמת שיוני יגיע ואכן יוני הגיע למלון, החליף איתה מזוודות, ואמר לה להיזהר שהמזוודה לא תיפול או תתהפך. זו הייתה לדבריה הפעם הראשונה בה פגשה ביוני. כשהגיעה ארצה יוני חיכה לה מחוץ לשדה התעופה במונית, הם נסעו לכיוון רמלה ושני אנשים לקחו את המזוודה מהרכב. לאחר מכן הסיע אותה יוני לביתה והנאשמת המתינה לה בבית. יום או יומיים לאחר מכן נתנה לה הנאשמת 25,000 ₪ בניכוי סכומים שקווצו.

ב. העדה הטיחה בנאשמת את הדברים האמורים גם במסגרת עימות שנערך בין השניים (ת/35), והודתה בעבירות אשר יוחסו לה במסגרת כתב אישום מתוקן (ת/4-5).

ג. בחקירתה במשטרה אמרה הנאשמת כי חיה חזרה הביתה עם הכסף ושללה כי היא נתנה לה אותו. בעדותה בבית המשפט אישרה הנאשמת כי עודדה את חיה לצאת לחו"ל עם בנה, כי ידעה שמטרת הנסיעה היא יבוא סמים, וכי היא מצטערת על כך.

עדויות החוקרים

שלום חדד בעדותו מסר כי עם תחילת החקירה הזהיר את הנאשמת - אשר הייתה כבר עצורה - ומסר לה על זכות ההיוועצות, היא ביקשה להתחיל בחקירה ובהמשך הזכיר לה פעם נוספת שיש לה זכות להיוועץ. כעבור 4 שעות חקירה לערך, כשהתחיל שלב המלל (כתיבת ההודעה), שוב נמסר לה כי עומדת לה הזכות להיוועץ בעו"ד. גם בהמשך נשאלה על ידי יובל רביבו אם ניתנה לה הזכות להיוועץ עם עו"ד והיא השיבה בחיוב (פרוטוקול מיום 22.2.18 עמ' 21 ש' 22 עד עמ' 22 ש' 6).

העד הוסיף כי לא הובטח לנאשמת שתשחרר ממעצר אם תשתף פעולה, אלא נמסר לה שבתום חקירתה יתקבלו ההחלטות בעניינה (שם עמ' 23 ש' 9-13).

ראש מפלג פשיעה מאורגנת ביחב"ל, **יובל רביבו**, מסר בעדותו כי לא הובטחו לנאשמת הבטחות במהלך החקירה, החקירה הייתה רגועה ונינוחה והנאשמת שיתפה פעולה מיוזמתה. אשר להצעתה לשתף פעולה לתפיסת המעורבים

הנוספים, לא הייתה בכך רלבנטיות לנוכח היות מעצרה גלוי לכל (עמ' 480 ש' 19-30). כן מסר שמבחינת גורמי החקירה הודעה לנאשמת זכות ההיוועצות מספר פעמים במהלך החקירה הראשונה והיא וויתרה עליה (עמ' 500-502).

יוסי גזית, רמ"ח חקירות ביחב"ל בזמן החקירה, העיד כי נעשו פעולות חקירה שונות על מנת לברר אם קיימות ראיות למעורבותם של רמזי וחמודה - אשר צוינו על ידי הנאשמת כמעורבים אפשריים בעבירות - אולם אלה לא נשאו פרי. אשר לזכות ההיוועצות הסביר כי על פי הנהלים, בחקירה הראשונה אם נחקר מבקש להיפגש עם עורך דינו ממתינים להגעת עורך הדין, אולם בהמשך החקירות לא ממתינים לעו"ד שיגיע אלא מאפשרים היוועצות טלפונית (פרוטוקול מיום 24.1.19 עמ' 597 ש' 9-20).

טענות כלליות

7. לטענת ב"כ המאשימה, מעשיה של הנאשמת: גיוס בלדריות, עריכת התקשרויות טרם נסיעתן ותשלום לבלדריות לאחר מסירת המזוודות בשובן ארצה, מלמדים על חלק פעיל, מרכזי ומשמעותי בעבירות, המצוי ב"מעגל הפנימי" של מבצעי העבירה ועל כן יש לראות בה מבצעת בצוותא. בנוסף, בהגדרת סעיף 13 לפקודת הסמים הגדרה ייחודית של "הקלה" על ביצועה של עבירת הייבוא, העולה אף היא כדי ביצוע עיקרי ולא כדי סיוע (ע"פ 946/04 **מדינת ישראל נ' עובד**, ע"פ 11331/03 **קיס נ' מדינת ישראל**).

8. אשר למודעות הנאשמת לטיב הסם, נטען כי הנאשמת אישרה במסגרת עדותה בבית המשפט כי ידעה שמדובר בסמים קשים, לדבריה הייתה פעם אחת בה הביאו "המון" אקסטות, ובשאר הפעמים היה "**קוק**". בנסיבות אלה ביקשה המאשימה להרשיעה בחמש עבירות של ייבוא סם מסוכן מסוג "**קוקאין**", זאת אף שבאישומים 2 עד 5 בכתב האישום לא הוזכר סוג הסם אלא רק עובדת היותו סם מסוכן.

פרשת ההגנה

במסגרת פרשת ההגנה העידה הנאשמת, וכלל טענות ההגנה כפי שיפורטו להלן נסמכות על גרסת הנאשמת. כמו כן העיד מכר קרוב של הנאשמת, אשר מסר כי בזמן האירועים התנהלותה של הנאשמת הייתה שונה.

יחד עם זאת, ההיכרות בין השניים לא הייתה כה קרובה בזמן האירועים כך שאין בידיעתו האישית של העד מהם הגורמים לשינוי הנטען בהתנהגותה.

טענות ההגנה

טענות אודות החקירה המשטרתית

9. ביחס לחקירתה הראשונה של הנאשמת במשטרה נטען כי הנאשמת הייתה נחקרת תמימה אשר נחקרה לראשונה בחייה, ואילו השוטר שלום חדד לא הבהיר לה כראוי את זכות ההיוועצות בעו"ד ולא החתימה על טופס

יידוע הזכויות, והנאשמת לא הבינה את טיב זכותה.

נטען, כי בחקירותיה הנוספות לא הוקראה לנאשמת שוב האזהרה ולא ניתן לה להתייעץ עם עו"ד טרם חקירתה כיוון שלטענת החוקרים היא כבר קיבלה זכות זו בעבר.

אף שאין בידי ההגנה טענת זוטא, נטען כי שרשרת ההפרות הבוטות סללה את הדרך לקבלת המידע המפליל מהנאשמת ואפשרה את התקדמות החקירה, תוך שנפגעו זכותה לשמור על שתיקה, חיסיון מפני הפללה עצמית, וזכויות היסוד של הנאשמת. משכך, עתרה ההגנה כי מטעמי צדק ישונה סעיף האישום בו מואשמת הנאשמת, לחלופין התבקש בית המשפט להתחשב בטענות בבואו לשקול את משקל ההודאה ושעה שיגזור את דינה של הנאשמת.

10. נטען כי החוקרים גרמו למעורבות בתיק להבין שהנאשמת הפלילה אותן, ורתמו את כעסן על הנאשמת כדי לקבל הודעות המפלילות את הנאשמת, וכי אמינות הגרסאות המפלילות מוטלת בספק.

טענות עובדתיות שהועלו על ידי ההגנה

11. במסגרת יחסי הכוחות בין הנאשמת לבין יוני הנאשמת הייתה תלויה ביוני, והוא שלט בה ופיתה אותה לבצע את העבירות. מבחינה כלכלית - באמצעות תשלום גבוה ורמת מחייה גבוהה, מבחינה התמכרותית - הוא סיפק לה קוקאין ברמה יומיומית, מבחינה נפשית - יצר עבודה תחושת ערך עצמי, ובמקביל היה אובססיבי כלפיה ואליים. כשהגישה נגדו תלונה במשטרה הוא איים לגלות להוריה אודות חלקה בעולם ה-BDSM ושילם לה 10,000 ₪ על מנת שלא תתלונן והיא משכה את התלונה. אף שלא הועלתה טענת "כורח", נטען כי יוני היה דומיננטי בביצוע העבירות והנאשמת הייתה בעלת תפקיד זוט בלבד, כ"עושת דברו".

12. הנאשמת קיבלה מיוני שכר עבודה בסך 800 ₪ ליום ללא קשר לביצוע העבירות.

13. הנאשמת לא הכירה ליוני את הבלדריות, אלא הוא הכירן קודם לכן. נזיה עצמה אמרה בחקירתה הראשונה כי הכירה לראשונה את יוני במועדון ולאחר היכרות הוא הציע לה לשמש כבלדרית. לאחר מעצרה התקשרה נזיה ליוני ישירות על מנת להודיע לו שנתפסה. השינוי בגרסתה ועירוב של הנאשמת כמי ששלחה אותה לעסקה נבע מכך שהשוטרים אמרו לה שהנאשמת הפלילה אותה. אף המאשימה ציינה כי נזיה הייתה נסערת בעקבות העימות ואז אמרה כי הנאשמת היא זו ששלחה אותה.

14. היה ביטון שיקרה כשאמרה שהנאשמת הציעה לטוס איתה ואז ביטלה, וכי לא היו דברים מעולם. נטען כי בין יוני לחיה ביטון היה קשר ממושך בסשנים ב-BDSM. הנאשמת לא הציעה לשלם עבור הנסיעה מכרטיס האשראי שלה כיוון שלא היה ברשותה כלל כרטיס אשראי באותה עת. היה ביטון לא ערבה מלכתחילה את הנאשמת, ושינתה את גרסתה רק לאחר שנמסר לה כי הנאשמת הפלילה אותה.

15. הקשר של לביאה לנסיעה נוצר מול נוי, והיא לא ידעה על הנאשמת דבר.

16. הקשר של הילה נחום לנסיעה נוצר מול נוי, הנאשמת לא קיבלה החלטות אלא העבירה את החלטותיו של יוני.

17. יוני הכיר את בלה עת הייתה בת זוגה של הנאשמת, בדירתה של הנאשמת, ובין השניים נוצר קשר עצמאי במסגרתו הציע יוני לבלה לטוס. הנאשמת שללה שיזמה את הטיסה ושאמרה לבלה כי תטוס יחד עמה. בעדותה בבית המשפט העידה בלה כי הניחה שהנאשמת רכשה את כרטיסי הטיסה כיוון שזו נטלה את פרטיה, אבל אין לה ידיעה ממשית בעניין. דברים דומים מסרה בעדותה רבקה. גם כשהתקשרה בלה לנאשמת בהיותה בחו"ל אמרה לה הנאשמת לא לדבר איתה ושמי שמתעסק בזה כבר יצור איתה קשר.

18. הנאשמת הכחישה כי שילמה לבלה את הסכום של 30,000 ₪, וטענה כי בלה ורבקה קיבלו את הכסף כשחזרו עוד לפני שהגיעו לביתה. נטען כי בלה לא ציינה בחקירותיה הראשונות כי קיבלה מהנאשמת את הסכום האמור, והעלתה את הטענה לראשונה לאחר שנעצרה ולמדה מהמעורבות האחרות כי הנאשמת הפלילה אותן.

19. העדה חיה אהרון היא עדה לא מהימנה, אשר בה בעת שאמרה כי הזמינה את הנאשמת להתגורר בביתה על מנת לסייע לה להפסיק עם ה-BDSM, אישרה כי לא היה כסף לאוכל ולנאשמת היו עבדים שהיו קונים לה אוכל. הנאשמת עצמה טענה כי היא התגוררה עם חיה אהרון על מנת לסייע לה להפסיק למכור את גופה ולא להיפך. נטען כי העדה חיה אהרון אמרה שלא ידעה את מטרת הנסיעה לחו"ל אולם בד בבד אמרה שהיא כעסה על הנאשמת על ששלחה את הבנות, וכי התביישה שהעידה לעשות דבר כזה עם הבן שלה, משמע, חיה תאמה גרסאות עם המעורבות האחרות במסגרת מעצרן מאחר והן כעסו על הנאשמת שהפלילה אותן.

טענות משפטיות שהועלו על ידי ההגנה - עבירת הסיוע לייבוא סם ועקרון אחדות הענישה

20. בהתאם למבחן השליטה הפונקציונלית (ע"פ 2796/95 פלונים נ' מדינת ישראל) לא הייתה לנאשמת שליטה על ביצוע העבירה. מבחינת טיב מעשיה ומעורבותה בעבירות, חלקה היה של מסייעת, אשר הקלה ואפשרה את ביצוע העבירות. דומה חלקה של הנאשמת ל"מזכירה", החיצונית ל"בעל העסק" ועושה דברו. לנאשמת לא היה כל קשר לספקי הסמים בחו"ל, למזוודות המוסלקות, למימון העבירות, לא היה לה קשר לגורמים אשר קיבלו את הסמים בארץ, ו/או למכירתם וקבלת תשלום עבורם. הנאשמת נעדרת אינטרס כלכלי מהברחות הסמים. אשר למעורבותה בגיוסן של הבלדריות הרי שזו עולה כדי "זימון לראיון עבודה" שכן ההחלטה בסופו של יום בדבר העסקתן הייתה נתונה ליוני.

21. מודעותה של הנאשמת לפרטי העסקאות מבעוד מועד ולשותפות בתכנון לא הוכחה מעבר לספק סביר, ויתכן כי הידיעה התגבשה "בדיעבד", ועל כן מעשיה חוסים בגדר הגדרת הסיוע לפי סעיף 31 לחוק העונשין.

22. בשים לב לעקרון המידתיות והאחידות בענישה, אין להרשיע את הנאשמת בעבירת הייבוא כאשר בלדריות אחרות

אשר יבאו ארצה את הסמים הורשעו רק בעבירות של קשירת קשר (למעט זוג הבלדריות נוי ודווה אשר נתפסו עם הסמים בנתב"ג), באשר חלקה אינו גדול מחלקו.

סקירת גרסאות הנאשמת

חקירות הנאשמת במשטרה

23. הנאשמת בחקירתה הראשונה במשטרה דיברה בזלזול אל החוקר, אמרה שהיא **לא** משתמשת בקוקאין (עמ' 33), ושלעיתים משתמשת באסיד במסיבות (עמ' 36), ושינוי הוא "שפוט שלה", ועושה דברה (עמ' 184 ש' 34).

ב-90 עמודי חקירה לא אמרה דבר בעל ערך, והרבתה בהתפרצויות זעם ובכי. הנאשמת התחמקה מלהשיב לשאלות החוקר, טענה שאינה יודעת דבר, והפליאה לעשות כאשר ניסתה לדלות משאלות החוקר אינפורמציה שיש בה לשרת אותה (ניסתה לברר האם הפלילו אותה).

גם בהמשך, כאשר הנאשמת מסרה פרטים על אירועים של טיסות לחו"ל למטרת יבוא סמים, הרחיקה את עצמה ונמנעה מלהזכיר את חלקה באירועים, הסתפקה באמירה כי יוני סגר את הנסיעות מול הבנות ואלה עדכנו אותה לעיתים בדבר הנסיעה ובסמוך לה, בשל היותן חברות. בהמשך אמרה כי הכירה ליוני את בלה, וכי יוני טס לברלין על מנת למסור לבלה את המזוודה.

24. בחקירה מיום 18.9.16 (ת/ח6), עת עומתה עם שיחה שלה שנקלטה בהאזנת סתר עם נוי בה אמרה הנאשמת שהיא רוצה שמישהי תעבוד על "הופעת הבכורה שלה", ניסתה הנאשמת להרחיק עצמה ואמרה שהכוונה למופע חשפנות, אולם אז עומתה עם כך שאמרה ש"לולית" רוצה להופיע עם הבת שלה, בת השבע, ובתגובה החלה הנאשמת לבכות ולצרוח (עמ' 109), אמרה שהיא רוצה לישון, שזה לא קשור אליה ושהיא לא ביצעה שום עבירה. הנאשמת הכחישה ששלחה את חיה אהרון עם הבן שלה לחו"ל, לדבריה חיה מתנקמת בה (ת/ח6 י, יא). הבנות הבלדריות מעלילות עליה כיוון שהן מפחדות לדבר על יוני. בהמשך שינתה את גרסתה ואמרה שעכשיו היא מבינה שיוני ביקש ממנה לעמוד בקשר עם הבנות כדי שהכל יהיה מתועד אצלה ולא אצלו (ת/ח6(יד)), ושהיא הייתה הקוף שלו. לאחר מכן אישרה כי במסגרת התכתובות בינה לבין חברותיה היא הייתה גורם מקשר ליוני, משום שלדבריה רצתה לעזור להן.

עדות הנאשמת

25. הנאשמת בעדותה לפני העידה כי את חיה ביטון הכירה מילדותה בצפת, והיא זו שהכירה לה את עולם ה-BDSM (סאדו-מאזו), שתיהן נרשמו לאתר "הכלוב" וכך פגשו את יוני. גם את נוי הכירה דרך חיה ביטון, כאשר הלכו יחס למסיבה במועדון ה"דאנג'ן", ונויה הכירה את לביאה אילוז דרך עולם החשפנות, כאשר הנאשמת הכירה את לביאה היכרות מוקדמת (עמ' 653 ש' 6-7). נוי הכירה את הילה נחום ודרכה הכירה הנאשמת את הילה.

26. היחסים שלה ושל חיה ביטון עם יוני נמשכו כחודש, והוא היה אובססיבי אליהן, מצד אחד היה מביא להן קניות בנדיבות ומצד שני היה אגרסיבי כלפיה ולא אפשר לה להיפגש עם גברים אחרים.
27. בהזדמנות אחת נסעה עם יוני ועם ניה לברלין כ"פיצוי" על התנהגות לא ראויה מצדו, ושם הוא הציע להן להכניס ארצה בקבוק קוקאין נוזלי אך הן סרבו (פרוטוקול מיום 21.2.19 עמ' 647 ש' 24-31, עמ' 648 ש' 4-16).
28. היא הפסיקה לעבוד ב-BDSM- ושימשה בתור הנהגת של יוני בתמורה ל800 ₪ ליום עבודה, הייתה מסיעה אותו לפגישות ולאתרי בנייה וניהלה לו את היום (עמ' 649 ש' 21-27), בתקופה זו היא עברה לגור ביחד עם חיה אהרון כדי לעזור לה לממן את עצמה (עמ' 648 ש' 21-29) וכשנתפס לנאשמת הצוואר, יוני הביא להן קניות הביתה וכך פגש את חיה אהרון (עמ' 649 ש' 27 עד עמ' 650 ש' 3).
29. בהמשך גרה ביפו עם בלה ברגמן וכך יוני הכיר את בלה.
30. לדבריה, יוני היה שולח את הבלדריות בשליחות של אחרים, ואם לא היה מצליח לתפוס אותן טלפונית היה פונה אליה לעזרה, כאשר תפקידה היה כשל פקידה, במתן מענה טלפוני (עמ' 651 ש' 29 עד עמ' 652 ש' 2).
- כן העידה כי מעולם לא העבירה תשלום עבור הייבוא לחברותיה, אלא יוני או אחרים עשו כן, והיא רק "השלימה" בשתי הזדמנויות את הסכום לנויה ולחיה כאשר היה חסר להן סכום כסף קטן יחסית.
31. כאשר עומתה בחקירתה הנגדית עם מחקרי התקשורת מהם עלה כי היא תיווכה בין יוני לחיה ביטון בענייני הטיסה אף שהיה קשר ישיר בין יוני לחיה לא ידעה להסביר זאת (עמ' 714 ש' 18-25), בהמשך עומתה עם כך שיוני שלח לה את כרטיס הטיסה והיא זו שהעבירה את הכרטיס לחיה, והשיבה כי יוני השתמש בה כקוף.
- כן נשאלה מדוע חיה ביטון כתבה לה הודעות כשיוני חיפש אותה, והשיבה שהיא באמצע ביניהם.
32. באשר לאמירתה שהיא רוצה ש"טילונית" תעבוד על הופעת הבכורה שלה אישרה שזה נשמע רע, וטענה כי זה היה רצונו של יוני.
33. כשעומתה עם כך שיוני העביר את הכסף לנויה ישירות ולא היא במסגרת היותה כטענתה קוף, טענה שהיא "סוגרת את הבנות, בהתלהבות, בפזזה, בטלפונים... והכל בשליחותו של יוני", וכתיווכין לכך אמרה שכשנויה ואדווה נתפסו, ניה התקשרה ישירות ליוני ולא אליה. (עמ' 724 ש' 17). על כן עומתה עם כך שבשיחה אחרת דחתה את האפשרות ש"לולית" תטוס עם חברה נוספת מיוזמתה ובלי להתייעץ עם יוני, וטענה שהיא חשבה שהיא "שווה משהו ועפה על זה" (עמ' 726 ש' 18-24). לאחר שעומתה עם דבריה של ניה ולפיהם הנאשמת היא שמחליטה, טענה הנאשמת שנויה יודעת שהנאשמת מקבלת אישור לכל מעשיה מיוני (עמ' 734 ש' 1-13). (לפני כן טענה כאמור שנויה יודעת לפנות ישירות ליוני, מדוע אם כן פונה בכל זאת לנאשמת?)

34. בנוגע לחקירתה העידה כי השוטרים נתנו לה להבין שככל שמידת שיתוף הפעולה שלה תעלה, כך הסיכוי שלה לצאת מזה תהיה טובה יותר (עמ' 660 ש' 16-18), וכשהיא מסרה את שמות הבנות היא התפללה לאלוהים שהיא עושה את המעשה הנכון וחשה מצד אחד שקיבלה מתנה והצלה ומצד שני צרה (עמ' 660 ש' 20-27).

35. הנאשמת אישרה שהיא עמדה בקשר עם עדת התביעה נוי (לטענתה לאחר שזו סיימה להעיד) העידה שהן יישרו את ההדורים - לדבריה נוי אמרה לה שהן חשבו שהיא נעצרה לפניהן ושמעצמן נבע מכך שהיא הלשינה עליהן. "אנחנו היום מדברות, אנחנו חברות טובות", "היום אנחנו כבר מבינות איזה דברים היו ואיך כל מיני דברים יצאו מהקשרם והתבלבלו", דבר המתיישב עם שתיקתה של נוי בעדותה לפניו והכרזתה כ"עדה עוינת".

36. הנאשמת אישרה שהיא לא יבאה בעצמה סמים מחו"ל כיוון שלטענתה פחדה לעשות כן (עמ' 662 ש' 17-20), ומאידך אמרה כי חברותיה נסעו כי הן ילדות גדולות "אני אולי התלהבתי איתן על זה ורכבתי איתן על זה וחשבנו שזה מגניב... אבל אני בחיים לא הצעתי לא שלחתי אף אחת" (עמ' 662 ש' 22-27). בשיחות שלה עם הבנות (מחקרי התקשורת) לא ניכר שהציגה בפניהן את פחדיה ואת העובדה שהיא עצמה סירבה לנסוע, אלא ניכר שהיא עודדה אותן לצאת ואף דחקה בהן.

37. הנאשמת העידה שלא קיבלה מיוני סכומים של 50,000 ₪ לחודש, אמרה את הדברים בחקירתה כהתרברבות, יוני היה משלם לה 800 ₪ ליום עבודה, שילם עבורה את שכר הדירה, והיה מרעיף עליה כספים אבל לא כאלה סכומים (עמ' 663 ש' 3-17). כשעומתה עם הצעותיה לחוקרים לארגן עוד טיסה לחו"ל עם יוני שהוא שפוט שלה, אמרה שהתרברבה בפני החוקרים כדי לנסות להציל את עצמה, ושכפועל היא הייתה השפוט של יוני (עמ' 701 ש' 106, עמ' 702 ש' 1-12).

כאשר התבקשה לפרט את אופן השליטה שלו עליה, נמנעה מלפרט ואמרה באופן כללי כי היה "מרעיל" אותה, וכי גרם לה להיות תלויה בו ("תשחזרו את השיחות", עמ' 704 ש' 1-26). כן העידה שעל אף שאמרה בחקירתה שלא צרכה סמים, הרי שיוני היה משאיר לה כמויות של סמים שהייתה צורכת מדי יום, ובהן קוקאין, קטמין וMDI- (עמ' 711 ש' 21 עד עמ' 712 ש' 20).

38. הנאשמת אישרה כי למשמע השיחות המוקלטות שלה עם יוני אכן טון הדיבור שלה היה אסרטיבי והיא נחרדה לשמוע את עצמה, "נאורו עיני אני היום בן אדם אחר" (עמ' 663 ש' 24-27), וטענה שבשביל להמשיך להיות עם יוני היא הייתה בעיני עצמה שולטת וחזקה אבל בפועל היא הייתה הנשלטת שלו.

39. בחקירתה הנגדית אישרה הנאשמת כי סכומי הכסף הגדולים שהרעיף עליה יוני והתחושה שיש לה ערך ומעמד, השאירו אותה במערכת היחסים הזו למרות שלא היה לה טוב בה (עמ' 783 ש' 23-32).

40. הנאשמת אישרה בחקירתה הנגדית שהיא נזהרה ולא טסה לחו"ל אף שיוני הציע לה סכומים כפולים עבור נסיעה (עמ' 835 ש' 30 עד עמ' 836 ש' 1). נתון זה מלמד שכאשר הנאשמת הלהיבה את חברותיה על הנסיעה לחו"ל,

הייתה זו הצגה שנועדה לקדם את הנסיעה, במסגרת תפקידה בקשר עם יוני.

41. לאחר שאמרה שכל הבנות יודעות שיוני "מעליה" נשאלה הנאשמת היכן היא במדרג, והשיבה:

"מה ריקי? (שמה הפרטי של התובעת - הערה שלי - מ.ב.) את רוצה להגיע למצב שאני בין יוני ובין נוי? מה את רוצה שאני אקבל בין 6 ל-8 שנים?... זה מה שאת רוצה? שאני ארקב בכלא" (עמ' 790 ש' 14-19).

42. לדבריה היא לא הציעה לחיה ביטון ₪ 50,000 בתמורה להעברת בקבוק.

43. חיה אהרון "חוממה" על ידי יוסי גזית ועל כן העלילה עליה דברי שקר.

44. הנאשמת העידה שמעולם לא ראתה את המזוודות, לא ידעה מאיפה הן מגיעות, לא הכירה את הנפשות הפועלות, "היו דברים שסייעתי בהם אבל לבוא ולהגיד שאני מייבאת שזה לא הכסף שלי זה לא סמים שלי... אני לא חושבת שההגדרה של זה זה מייבאת, אני לא מייבאת סמים, אני לא יבוא". (עמ' 665 ש' 15-21).

45. בחקירתה הנגדית אישרה הנאשמת כי ידעה שמדובר בסמים קשים, שנמנעה מלהשתמש במונח זה בטלפון, אולם טענה כי לא השתמשה בקודים עבריינים אלא אימצה את השם "מחזור" בו השתמשה הילה נחום (עמ' 669 ש' 31-16), והזכירה להילה שהמתנה המפתה שהיא תקבל כשתגיע לארץ היא תשלום בסך 30,000 ₪ (עמ' 671 ש' 29 עד עמ' 672 ש' 11).

46. מאידך, בהמשך חקירתה הנגדית אישרה כי השתמשה בקודים, יוני הקפיד שהטלפונים יהיו על מצב טיסה או ששם אותם במיקרוגל, פעם אחת קנתה מכשיר "מבצעי" אולם לא השתמשה בו, לדבריה כששמעה מנויה שחברה של הילה רוצה לשמש כבלדרית ואמרה "זה אומר שהילה מדברת", התכוונה שזה דיבור של פוזה, וכי כשעושים משהו לא חוקי, אנשים משתדלים פחות לדבר (עמ' 732 ש' 1-19).

47. בהמשך עומתה עם כך שהיא עצמה השתמשה במונחים כגון "שלא יגלה שהוא בהריון לפני שהוא פוגש את האבא", ועם היותה גורם מקשר בין יוני לבין הילה, ואמרה שהיא הייתה שליחה של יוני. לטענתה, הוא היה בעל הידע והניסיון בתחום הסמים ושלט בה (עמ' 682 ש' 8-21, עמ' 685 ש' 18-20).

כאשר עומתה עם שיחת טלפון שלה עם יוני בה עדכנה אותו שנויה צריכה שיממנו לה עורך דין אחרת היא תדבר, העידה שעקב דאגתה לחברותיה והתעניינותה בהן נודע לה שאין לה עורך דין ולכן פנתה ליוני (עמ' 685 ש' 31 עד עמ' 687 ש' 8).

48. הנאשמת העידה שמה שאמרה בחקירתה היה אמת, אבל שנמנעה מלהתייחס לשיחות הטלפון כיוון שהן הציגו אותה באור שלילי ולא שיקפו את ההתנהגות של יוני כלפיה, אשר הייתה ברקע הדברים (דהיינו - שלטה בתוכן הדברים שאמרה בחקירה) (עמ' 680 ש' 10-20).

49. כמו כן העידה ששיקרה בחקירה במשטרה עת אמרה שרק הבלדרית יודעת מההברחה בעוד שהשותפה לנסיעה אינה יודעת דבר, לטענתה אמרה את הדברים כדי להגן על חברות שלה. כולן ידעו מה מטרת הנסיעה (עמ' 735 ש' 1-20), וכולן ביקשו "טעימה" ממה שהן הביאו (עמ' 831 ש' 24-26). העידה ששיקרה בחקירתה ביחס למספר הנסיעות של נויה לחו"ל וכך אמרה: "כבר קלטתי את הטקטיקה שלהם (של החוקרים - מ.ב.) שיהיה להם כמה דברים הוא אומר לי שהם זה ואז אמרתי טוב אני אבדוק איתו ואז הוא אמר לא נכון אז אמרתי טוב אז הוא לא ידע על הטיסה הזאת אז אני לא אספר לו, ברור, ניסיתי להגן על החברות שלי" (עמ' 747 ש' 1-4).

50. ביחס לחיה אהרון העידה הנאשמת כי זו חזרה הביתה לאחר הטיסה עם תיק ובו 30,000 ₪ שקיבלה מיוני, לטענתה גרסתה של חיה אהרון לפיה הנאשמת היא ששילמה לה היא שקר, שנבע מהכעס של הבנות על כך שהיא הפלילה אותן (עמ' 761 ש' 22-31, עמ' 764 ש' 10-32).

51. ביחס לבלה ברגמן אמרה הנאשמת שהיא פגשה את יוני בזמן ששתיהן היו בבית הנאשמת בתל אביב, ובלה דיברה עם יוני על הרעיון של לטוס לחו"ל (פרוטוקול מיום 14.3.20 עמ' 865 ש' 5-22), ושללה את גרסתה של בלה לפיה הנאשמת הציעה לטוס איתה.

52. כשנשאלה לגבי זכות ההיוועצות אמרה שהיא הבינה את הדברים אחרת, רצתה שהחוקרים יראו שהיא משתפת פעולה כדי שישחררו אותה ממעצר וחששה שאם תבקש עו"ד זה יחשב כחוסר שיתוף פעולה מצידה ושהחוקרים "יכלו קצת יותר..." להשתדל להסביר לה ככל הנראה, אולם אמרה שזו לא הטענה העיקרית שלה במשפט (עמ' 869 ש' 17-27, עמ' 874 ש' 8-16). כן חזרה בה מטענות על יחס מזלזל מצד החוקרים והבטחות מצד החוקרים לגבי חקירת חברותיה.

53. בהמשך חקירתה הנגדית טענה כי אמנם ידעה שמדובר בסמים אך לא ידעה באיזה סמים מדובר. בתשובה לשאלת בית המשפט בהקשר זה, לנוכח טענתה שחברותיה הבלדריות תמיד ביקשו "טעימות" מהסמים שהביאו, השיבה כי ידעה שמדובר בסמים קשים, וכי היו מביאים **אקסטות וקוקאין** (עמ' 972 ש' 6-31).

דין והכרעה

הערה מקדימה

מצאתי לנכון להעיר כי נסיבות היכרותם של הנאשמת ושל יוני ובחירותיהם בנוגע ליחסים הבינאישיים ביניהם קיבלו מקום מצומצם בהכרעת הדין ויוזכרו אך במקום שיש להם רלבנטיות של ממש למחלוקות שלפני. זאת, מתוך כבוד לפרטיותם ולחירותם האישית.

ומכאן לדרוש הכרעה.

1. אין חולק כי בין הנאשמת לבין המעורבות המוזכרות בחמשת סעיפי האישום היו, נכון למועד האירועים המיוחסים לנאשמת בכתב האישום, יחסי היכרות או חברות.
2. אין חולק כי בין הנאשמת לבין יוני היה קשר אישי ובהמשך עבדה הנאשמת אצל יוני תקופת מה, תמורת סכומי כסף גבוהים.
3. הנאשמת בעדותה לפני צמצמה את גדר המחלוקת ואישרה עוד כי ידעה שחברותיה ייבאו סמים קשים, לטענתה עבור יוני, וכי היא עודדה אותן לעשות כן. כן אישרה כי עמדה בקשר עם חברותיה בנוגע לטיסות ולשהותן בחו"ל, ביררה אם הן קיבלו כסף מיוני וסידורי טיסה ולינה, תיווכה ביניהן לבין יוני שעה שהיה צורך בכך, כאשר בניגוד לטענתה הראשונית בחקירתה במשטרה לפיה עשתה זאת לנוכח חברותה עם הבלדריות, שינתה גירסתה וטענה כי שימשה "קוף" (שליחה) עבור יוני בעניינים אלה.
4. קיימת מחלוקת עובדתית בין הצדדים בנוגע למידת ועומק מעורבותה של הנאשמת בייבוא הסמים, כפי שזו באה לידי ביטוי בייזום הנסיעה, בהשפעה על הבלדריות (גיוסן), בארגון הנסיעה (מעורבות ברכישת כרטיסי טיסה, סידורי לינה, ואמצעי מחיה) ובתשלום לחלק מהבלדריות עבור שירותן לאחר הנסיעה - שאלה אשר תוכרע על ידי בחינת מהימנות העדות המפליליות ומהימנות גרסת הנאשמת ביחס לכל אישום.
5. מחלוקת משפטית קיימת בשאלה האם מעורבותה בעבירות עונה על הגדרת עבירת יבוא הסם כעבירה המושלמת או שמא חלקה הוא כשל מסייע לעבירה, כאשר לטענת הנאשמת היא לא יזמה את הטיסות, אין לה קשר לספקי הסמים בחו"ל, אין לה את האמצעים הכספיים להזמין את הסמים או לשלם לבלדריות, אינה יודעת איזה סמים יובאו בכל הזדמנות אלא בדיעבד, ועל כן אין לראות בה לטענתה שותפה בעבירת הייבוא אלא מסייעת בלבד.
6. כמו כן נדרשת הכרעה משפטית לעניין מודעותה של הנאשמת לטיב הסם שנקשרו לגביו עסקאות ייבוא הסם ואשר יובא בפועל.
7. אשר לטענותיה של הנאשמת בנוגע למידת שליטתו של יוני בה והפיכתה למכורה לסמים התלויה בו, טענות אלה הועלו על ידה אך במסגרת עדותה בבית המשפט ועולות כדי גרסה כבושה, כאשר במסגרת חקירתה במשטרה טענה כי אינה משתמשת כלל בסמים אלא לעתים רחוקות. טענה זו אף נעדרת תימוכין, באשר חברותיה הקרובות של הנאשמת (הבלדריות) לא נשאלו על ידי ההגנה שאלות בהקשר זה במהלך עדותן לפני, לא הוגש לעיוני כל מסמך שיש בו להצביע על הליך גמילה מסמים בו השתלבה הנאשמת, ואף יוני לא הובא לעדות על ידי ההגנה (אם כי יש לציין שגם המאשימה בחרה שלא להביאו במסגרת עדות הזמה). התרשמתי כי הנאשמת מניפולטיבית במידה רבה, שמרה על שליטה ועליונות במהלך כל חקירתה במשטרה תוך שנמנעה מלהשיב לשאלות החוקרים וניתבה את החקירה וכן נמנעה (אף להודאתה) מלנדב מידע שלא היה להערכתה ברשות החוקרים. גם מאופן ההתנסחות של הנאשמת במחקרי התקשורת (במסגרת האזנות הסתר והתכתבויות בינה לבין הבלדריות) וגם במסגרת חקירתה

הנגדית, התרשמתי כי הנאשמת דעתנית, אסרטיבית ומתוחכמת המנתחת את השאלות המוצגות לה ושוקלת בהתאם את תשובותיה, ואינה דמות חלשה ונשלטת. על כן אני דוחה את טענותיה בדבר שליטתו של יוני במעשיה.

8. אני מוצאת לקבוע כבר עתה כי אכן לא הובאו ראיות למעורבותה של הנאשמת במימון עסקאות הסמים עצמן, לקשר עם ספקי הסמים בחו"ל או לקבלת הסמים בארץ. אלה אינם רכיבים הכרחיים לשם הרשעה בעבירת ייבוא הסם, אולם יש להם השפעה על הקביעה מהי מידת מעורבותה וחלקה בעבירות, בהתחשב במכלול הנסיבות.

9. לבסוף עליי להידרש לטענת אכיפה סלקטיבית ופגיעה בעקרון אחדות הענישה עקב יחס שונה בינה לבין המעורבות באישומים 2-5, ולטענת פגיעה בזכויות נחקר ובראשן זכות היועצות בעו"ד.

בכל אלה אדון כעת על פי סדר האישומים.

האישום הראשון

עובדות אישום זה מייחסות לנאשמת **הצעה** לנזיה לטוס עם אדווה לחו"ל על מנת לייבא סמים. לא מיוחס לנאשמת במסגרת תיאור העובדות מעשה אקטיבי נוסף, ובשל הצעה זו מיוחסות לה עבירות של קשירת קשר לייבוא וייבוא בצוותא של סמים מסוכנים מסוג קוקאין במשקל של כ-7 ק"ג, כאשר אין חולק כי ביום 7.9.16 הכניסו ארצה נזיה ואדווה מזוודה המכילה כ-7 ק"ג סם מסוכן מסוג קוקאין.

עדות מפלילה - נזיה

בראשית עדותה לפני העידה נזיה כך: "אם כבר ביקשת שאני אגיד את האמת, אז אני לא מתכוונת להעיד היום, כמו בעדויות הקודמות שעשיתי, זה לא עומד להשתנות, אז" (פרוטוקול מיום 20.9.18 עמ' 438 ש' 28-30). נזיה סרבה להשיב על שאלות הקשורות במעורבות שלה במעשים, אף שהודתה והורשעה בהם במשפטה (ת/66 ו-ת/67), ואף שעומתה עם דברים אלה והוכרזה כ"עדה עוינת" (פרוטוקול מיום 20.9.18 עמ' 440), וכל שאמרה בעדותה היה: "אין לי מה להגיד".

נזיה סירבה להשיב לשאלות שיש בהן להפליל את הנאשמת, אף לאחר שעומתה עם דברים מפלילים שמסרה אודותיה במהלך חקירתה במשטרה, העידה כי "בדיוק בגלל זה שכבר נשפטי אין צורך שאני אוסיף, מה שלא הצלחתם להביא בכוחות עצמכם זה בעיה שלכם, אני לא אמורה לעשות פה עבודה אחרי שכבר סיימתי" (עמ' 441 ש' 1-3). עוד הוסיפה העדה ואמרה: "מבחינתי אם יש אנשים שיכולים לצאת מזה, מה טוב, מה טוב שלא יכנסו" (עמ' 441 ש' 18-19).

העדה אף לא השיבה לשאלה האם הייתה בקשר עם הנאשמת מאז האירועים.

בנסיבות אלה התרשמתי כי דברים שמסרה העדה בחקירתה במשטרה שונים באופן מהותי (נסיבות "העד השותק"), ועל כן קיבלתי כראיה, על פי סעיף 10א לפקודת הראיות, את אמרתה של העדה. כן רלבנטיים בהקשר זה מזכרי שוטרים אשר העידו לפני ותיעדו הודאות חוץ של העדה במסגרת חקירתה על ידם (ת/44-45, ת/75).

ממסמכים אלה עולה כי גם במסגרת חקירתה במשטרה מסרה העדה גרסה מצומצמת מאוד, לקחה אחריות על חלקה באישום הייבוא בגינו נעצרה, וקשרה את יוני לאירועים. כך, אמרה נזיה לחוקרים כי הכירה את יוני במועדון החתול והכלב, ללא קשר לנאשמת, וכי עקב מצוקתה הכלכלית הציע לה יוני לטוס עבורו לחו"ל ולהביא מזוודת סמים בתמורה לסך של 30,000 ₪. יוני נתן לה הנחיות בנושא, ואף עמד עמה בקשר עם חזרתה ארצה (ת/44).

יחד עם זאת, למחרת אמרה נזיה לחוקרים כי באמתחתה מידע נוסף אותו היא אינו מוסרת לחוקרים בשלב זה (ת/45).

ביום 21.9.16 ערכו החוקרים עימות בין נזיה לבין הנאשמת, במסגרתו התפרצה נזיה לעבר הנאשמת והטיחה בה "איך יכולת לעשות לי את זה", ו"הרסת לי את החיים" (ת/71 כט).

ממזכרו של יובל רביבו מיום 21.9.16 (ת/75) עולה כי לאחר העימות האמור פרצה נזיה בבכי, ולשאלתו מה קרה אמרה נזיה שעד כה הגנה על הנאשמת אבל היא שקרנית, כיוון **שהנאשמת היא זו שהציעה לה את העסקה, אך היא אינה רוצה להרחיב בנושא**. יובל רביבו העיד בהקשר זה כי הבחין בנזיה נסערת, וכששאל אותה מדוע היא נסערת היא אמרה לו שהנאשמת היא ששלחה אותה לעסקה, וכי עד עכשיו היא הגנה על הנאשמת (פרוטוקול מיום 27.11.18 עמ' 484 ש' 11-14).

לענייננו, הראיות ה"מפלילות" אם כן מחקירתה של נזיה הן דבריה של נזיה עצמה בעימות, הקושרים את הנאשמת למעורבות במעשים, וכן אמירת חוץ שלה לשוטר, לפיה הנאשמת היא שהציעה לה לייבא את הסמים, אמירות אשר העדה סירבה לחזור עליהן במסגרת עדותה לפני. התרשמתי כי העדה אינה חוזרת בה מהאמור, והיא לא אמרה כי הדברים היו דברי בלע, אשר נאמרו בעידנא דריתחא, אלא פשוט מסרבת לשתף פעולה עם ההליך המשפטי.

ב"כ הנאשמת לא חלק על עצם אמירת הדברים, אלא על ערכם הראייתי בהיותם "עדות שמועה", ובשים לב לכך שנאמרו בסמוך לאחר העימות כאשר העדה הייתה נסערת ובעלת מוטיבציה להפליל את הנאשמת "הפללת שווא".

בבואי לבחון טענות אלה התרשמתי כי מבחינה תכנית, דבריה של נזיה היו מצומצמים מאוד, נזיה לא פרטה את מידת מעורבותה של הנאשמת על אף "כעסה" לכאורה, ואף לא חזרה על הדברים במסגרת חקירה, ואלה עשויים ללמד על היעדר מגמת הפללה בדבריה. אף היוזמה לאמירת הדברים לא הייתה של נזיה, אלא הם נאמרו כתשובה לשאלה מצידו של יובל רביבו.

בנוסף לכך, במסגרת הסדר הטיעון בעניינה (ת/66), הודתה נזיה בהיותה מיוצגת בכתב אישום מתוקן ממנו עולה כי הנאשמת היא שהציעה לה **הצעה לא קונקרטי** לטוס לחו"ל על מנת לייבא סמים ובכך נוצר הקשר בינה לבין יוני והנאשמת, ולאחר מכן **יוני** סיכם איתה את פרטי הנסיעה הקונקרטית לפראג, את שכרה, הוא מימן את כרטיסי הטיסה, את המלון ואת דמי מחייתו, ובהנחייתו יצאה לקבל את מזוודת הסמים. נזיה הורשעה על פי הודאתה בהסדר טיעון בעבירה של יבוא סם מסוכן בגין אישום זה, ואדווה- אשר לא הייתה מודעת למשקל ולסוג הסם - הורשעה בעבירה של סיוע ליבוא סם מסוכן.

בעדותה לפני לא סיפקה נזיה הסבר לפער בין שתיקתה לבין נסיבות הודאתה, וגם לא תיארה את הקשר החברי אשר אף לגרסת הנאשמת קיים בין שתיהן עד עצם היום הזה. ברי כי שתיקתה נועדה להגן על הנאשמת.

על כן, מצאתי לבכר את גרסתה המפלילה של נזיה במסגרת חקירתה במשטרה - ולפיה הנאשמת הציעה לה **הצעה לא קונקרטית לטוס לחו"ל על מנת לייבא סמים** - על פני שתיקתה לפני.

מחקרי תקשורת

מחקרי התקשורת תומכים ומצביעים על כך שהנאשמת הייתה בקשר עם נזיה בנוגע לנסיעה של שתיהן לחו"ל כאשר בהמשך הודיעה לנזיה שאינה יכולה להצטרף וביקשה שזו תצרף אליה מישהי אחרת לנסיעה (ת/9 עמ' 1). כמו כן נמצאו התכתבויות בין הנאשמת לנזיה המצביעות על קשר **יוזם** נסיעות מצד הנאשמת, ועל **מעורבות תומכת נסיעה**, לדוגמא:

"מוניקה: קיצר מה עם הקרוב

נזיה: ממ אנחנו לא נוכל אבל אם תרצי שבוע אחר כך אפשרי... למרות שאמרנו שלולה (הילה - מ.ב.) תעשה את הקרוב אבל מה את חושבת... אפשר היא ואז אנחנו" (ת/9 עמ' 3).

בהמשך שוב שאלה הנאשמת את נזיה: "יש לך עדיין חופש בסופ"ש?" ולאחר שנויה השיבה בחיוב שאלה "ואת רוצה?" נזיה שאלה האם מדובר ב"חמשוש וחזרה" והנאשמת השיבה "תהיי חופשית" (ת/9 עמ' 4). הנאשמת הפנתה את נזיה לסגור עם יוני אבל בה בעת ביקשה להתעדכן: "סגור בוביקי?... נתת פרטייך?". כאשר לא הבינה נזיה מה סגר יוני מבחינת טיסה ולינה ביררה הנאשמת את הפרטים עבורה.

כן נמצאו התכתבויות בין הנאשמת לבין נזיה בזמן שנויה שהתה בחו"ל, ובכלל זה **התייחסות לכך שנגמר לנזיה ולאדווה הכסף המזומן, וטיפול של הנאשמת בנושא מול יוני עד להסדרת העניין, וכן טיפול בתיאום הארכת השהות בבית המלון** (ת/9 עמ' 6).

גם חששה של הנאשמת כפי שבא לידי ביטוי בהאזנות הסתר מפני מה שנויה עלולה לומר בחקירתה מהווה חיזוק לראיות כנגדה.

לאלה מצטרפת הודעת סעיד אבו שמיס (ת/17) אשר ציין כי בחורה בשם מוניקה התקשרה אליו על מנת להזמין את הכרטיסים עבור אדווה ונזיה (ת/53).

גרסת הנאשמת

הנאשמת עומתה בעדותה עם ממצאי מחקרי התקשורת האמורים והעידה שאינה זוכרת את הדברים.

הנאשמת אישרה שהיא עמדה בקשר עם נזיה ושהן יישרו את ההדורים - "היום אנחנו כבר מבינות איזה דברים היו ואיך כל מיני דברים יצאו מהקשרם והתבלבלו", דבר המתיישב עם שתיקתה של נזיה בעדותה לפני והכרזתה כ"עדה עוינת".

הנאשמת אישרה בחקירתה כי עמדה בקשר עם יוני ונויה בזמן שהותה של נויח בחו"ל, וטיפול מול סוכן הנסיעות סעיד באי התאמה שהייתה בין מועד הנסיעה בכרטיסי הטיסה למועד השהות במלון (הודאת הנאשמת ת/ג עמ' 177 ש' 1-3).

מסקנות

עצם גיוסה של נויח כבלדרית מהווה הקלה ומשכך יש לראות בנאשמת כמי שהקלה על יבוא הסם כפי שנפסק בע"פ 11331/03 קיסנ' מדינת ישראל, פ"דנט(3) 453 במקרה שלפנינו המערער סיפק לקושרים בלדר "מומחה", כשהוא מודע לתפקיד שנועד לבלדר זה ביצוא הסם. במעשה זה הקל המערער על יצוא הסם, על-כן התקיימו בו כל יסודות העבירה לפי סעיף 13 לפקודת הסמים, ויש להרשיעו בעבירה לפי סעיף זה.

אף שהמסכת העובדתית המפורטת באישום זה היא חלקית, הנאשמת הודתה בעדותה בפני במסכת עובדתית רחבה יותר מזו אשר פורטה בכתב האישום.

מהראיות שהובאו בפני - גרסתה המצומצמת של נויח על פיס עיף 10א לפקודת הראיות, מחקרי התקשורת, עדותו של סעיד והודאתה החלקית של הנאשמת - עולה קיומו של קשר בין שלושת המעורבים יוני-הנאשמת-נויח, על בסיס היכרות מוקדמת, אשר התגבש לכדי קשר לייבוא סמים. במסגרת השותפות לעבירה, חלקו של יוני היה ככל הנראה אישור הבלדריות והעברת המימון עבורן, תיאום קבלת הסמים בחו"ל והעברתו לבלדריות, וכן קבלתו בארץ עם חזרתו, כמו גם העברת התמורה לבלדריות.

חלקה של הנאשמת היה ב"גיוס" הבלדריות, דהיינו - איתור הבלדרית, סיכום פרטי הנסיעה, הזמנת טיסות ודאגה מתמשכת לבלדריות בהיותן בחו"ל.

במקרה דנן, לאחר שהנאשמת הציעה לנויח להצטרף אליה לנסיעה ובהמשך ביטלה את השתתפותה ושלחה את נויח לנסיעה עם שותפה אחרת (אדווה), עמדה הנאשמת בקשר עם נויח ואדווה לאחר הנסיעה על מנת לדאוג להשלמת העסקה, דהיינו - דאגה לתיאום בין כרטיסי הטיסה והשהות במלון על מנת שהבנות תהיינה בחו"ל במועד הרלבנטי לקבלת מזוודת הסמים.

האישום השני

במסגרת אישום זה מיוחס לנאשמת **צירופן של חיה ביטון ולביאה לקשר** שהיה קיים בין הנאשמת, יוני ונויח לייבוא סמים, וייבוא סמים, מסוג ובכמות שאינם ידועים במדויק למאשימה. במסגרת תיאור העובדות לא פורט מעשה אקטיבי נוסף.

כתב האישום מתאר כי המפגשים בין יוני לחיה ביטון ולביאה היו בדירתה של נויח (לא מוזכרת נוכחות הנאשמת במקום), שם תדרך אותן **יוני**, והוא מימן עבורן טיסה ומלון, מסר להן דמי כלכלה בסך 1,000 יורו, ועמד איתן בקשר לתיאום

קבלת הסמים בחו"ל.

הוא עמד איתן בקשר והנחה אותן לאן להגיע לאחר הטיסה והוא קיבל את המזוודה ושילם להן.

יחד עם זאת, בסעיפי החיקוק יוחסו לנאשמת באישום זה עבירות של קשירת קשר ושל יבוא סם מסוכן בצוותא.

לנויה יוחסה בשל חלקה באישום זה עבירת קשירת קשר להשגת מטרה אסורה לפי סעיף 500(7) לחוק; ללביאה יוחסה בשל חלקה באישום זה עבירת קשירת קשר לפשע (ת/26); לחיה ביטון יוחסה עבירת קשירת קשר להשגת מטרה אסורה לפי סעיף 500(7) לחוק.

מחקרי תקשורת

ממחקרי התקשורת עולה כי הנאשמת אכן **יזמה והציעה** לחיה ביטון להצטרף אליה ולטוס עמה לחו"ל, ובהמשך אמרה לחיה שהיא אינה יכולה לטוס, ביקשה ממנה לצרף לנסיעה חברה אחרת, ביקשה לקבל את **צילומי הדרכונים** שלהן והסבירה שיוני יפגש איתן ויסביר להן הכל ושאין לדבר על כך בטלפון. הנאשמת היא ששלחה לחיה את **כרטיסי הטיסה** ושעה שהשתיים היו בחו"ל דאגה הנאשמת **לקשר** בין יוני לבין חיה, שלחה לחיה את פרטי **בית המלון**, ועמדה בקשר עם נויה לגבי **נסיעות עתידיות** של חיה ולביאה (ת/9).

עדויות מפלילות

חיה ביטון בעדותה טענה כי היא מסרה את פרטי הדרכון שלה לנאשמת על מנת שזו תרכוש עבורה כרטיס טיסה, נתון המתיישב גם עם תוצרי מחקרי התקשורת האמורים. כן טענה כי הנאשמת נתנה לה סך של 1000 יורו כדמי מחיה, אלא שאין לכך תימוכין חיצוניים נוספים ובכתב האישום נטען כי יוני עשה כן.

גרסתה של חיה אינה מעידה על מגמת הפללה באשר היא מאבחנת בין חלקה של הנאשמת לבין חלקו של יוני, כאשר לטענת חיה יוני הוא שעמד איתה בקשר בהיותה בחו"ל בנוגע לקבלת המזוודה, ויוני הוא שלקח את המזוודה ממנה בארץ ושילם לה 30,000 ₪, בנוכחות הנאשמת.

בעדותה של לביאה לא היה כדי לשפוך אור על חלקה של הנאשמת, אולם היא התיישבה במרביתה עם תיאוריה של חיה ביטון לגבי האירועים.

גרסת הנאשמת

הנאשמת אישרה כי שלחה לחיה כרטיסי טיסה אך טענה כי בין חיה ליוני הייתה היכרות מוקדמת, וכי יוני השתמש בה

עצמה בתור "קוף".

כפי שציינתי בהקדמה, מצאתי לדחות טענות אלה. טענתה של הנאשמת כי חיה ביטון הכירה את יוני היכרות קודמת אינה רלבנטית בכל הנוגע לקשר הספציפי הנוגע לנסיעה נושא האישום השני. באירוע זה יזמה הנאשמת מלכתחילה את מועד הטיסה ואת יעדה, קשרה עם חיה ביטון קשר לייבוא הסם, ובהמשך פעלה כגורם מקשר בין יוני לבין חיה לשם קיום והשלמת העבירה בבסיס הקשר. הנאשמת אישרה שהיא הלהיבה את חברותיה לנסוע לייבא סמים ואמרה להן שאין בכך סיכון אף שהיא עצמה סירבה לעשות כן עקב הסיכון הגבוה. כמו כן, תוכן ההתכתבות בין הנאשמת לבין נויא בהמשך מצביע על מעמדה של הנאשמת במדרג העברייני, ועל סמכותה בקבלת החלטות בהוצאת הבלדריות, ומכאן שיש לדחות את טענת כי הייתה בבחינת "קוף" ("אני רוצה ש"טילונית" תעבוד על הופעת הבכורה שלה" ותשובתה של נויא: "את זו שמחליטה, מאמא").

מסקנות

שילובן של עדויות חיה ולביאה ומחקרי התקשורת מביאני לקבוע כי הוכח שהנאשמת הייתה מעורבת בצירופן של חיה ולביאה לקשר לשם ייבוא הסמים.

במסגרת אישום זה הוכחו לפני עובדות נוספות אשר לא פורטו בכתב האישום. על כן, עלי להידרש לסעיף 184 לחוק סדר הדין הפלילי, הקובע כי בית המשפט רשאי להרשיע נאשם בעבירה שאשמתו בה נתגלתה מן העובדות שהוכחו לפניו, אף אם עובדות אלה לא נטענו בכתב האישום, ובלבד שניתנה לנאשם הזדמנות סבירה להתגונן; אולם לא יוטל עליו בשל כך עונש חמור מזה שאפשר היה להטיל עליו אילו הוכחו העובדות כפי שנטענו בכתב האישום. יודגש כי טענה זו לא נטענה על ידי ב"כ המלומד של הנאשמת.

הרשעה בעבירה על פי עובדות שלא נטענו בכתב האישום

בעפ 545/88 שלמהבןעזראנ' **מדינת ישראל** (פד"י מג(2) 316) נקבע כי התנאי בדבר מתן "הזדמנות סבירה להתגונן" מיועד למלא את חסרונן של טיעוני עובדתי בכתב האישום, שמטרתו, כידוע, היא להעמיד את הנאשם - בבירור, מראש ובמפורש - על גרסתה הנטענת של התביעה, למען ידע מה מבקשים להוכיחנגדו, במה יבקשו להרשיעו ומפני מה הינו מצופה להתגונן (ע"פ 63/79, 76[1]; ע"פ 319/79 [2]; ע"פ 534/84 [3]). אין דומה מקרה, בו מורשע הנאשם על-פי מערכת של עובדות חדשות, שזיקתה לגירסה העובדתית, עליה נתבססה האשמתו מלכתחילה, הינה רפה וקלושה, למקרה בו ניכר קיומו של קשר ענייני ממשי והדוק בין העובדות שעל פיהן הואשם הנאשם לבין העובדות החדשות, שנתגלו במהלך הדיון ושעליהן נסמכת הרשעתו. במקרה מן הסוג הראשון קרוב להניח, שאם לא הוזנה הנאשם, בשלב מוקדם של ההליך, בדבר קיומה של החזית החדשה, יימנע בית המשפט מלהרשיעו בעבירה האחרת, שאשמתו בה נתגלתה מן העובדות שהוכחו (ע"פ 428/74 [4]). במקרה מן הסוג השני עשוי בית המשפט להיווכח, כי אף שהנאשם לא הועמד, מבעוד מועד, על האפשרות שיורשע על-פי תשתית עובדתית שונה מזו שעל פיה הואשם, נמצא הוא מתגונן למעשה ככל שהיה בידו להתגונן - לא רק מפני האישום במתכונתו המקורית, אלא גם מפני האישום במתכונת שהיוותה נושא להרשעתו בדיון. כך, למשל, "אם קו ההגנה שבנה לעצמו הנאשם כלפי האישום שהופיע בכתב האישום כולל בחובו

גם את קו ההגנה אותו היה מציב הנאשם לאישום בו הורשע אין לומר כי הנאשם הופתע, וכי לא ניתנה לו הזדמנות סבירה להתגונן" (דברי חברי הנכבד, השופט ברק, בעקבות אסמכתאות קודמות, בע"פ 63/79, 76הנ"ל [1], בעמ' 615).

נשאלת השאלה האם ניתנה לנאשמת הזדמנות סבירה להתגונן אם לאו, ושוב יודגש כי הטענה האמורה לא הועלתה בכל שלב על ידי ב"כ הנאשמת.

אף שהמסכת העובדתית המפורטת באישום היא חלקית, הרי שבמסגרת הוראות החיקוק מיוחסת לנאשמת עבירת הייבוא, ומערך הראיות עמו התמודדה הנאשמת ביחס למעשיה בנוגע לקשר עם חיה ביטון לא השתנה והוא רלבנטי גם להוכחת עבירת הייבוא. לכך מצטרפת העובדה שהנאשמת הודתה בעדותה בפני במסכת עובדתית רחבה יותר מזו אשר פורטה בכתב האישום.

על כן, מצאתי כי ניתנה בידי הנאשמת הזדמנות סבירה להתגונן מפני האישום, אף שנסיבותיו לא פורטו כדבעי בכתב האישום, וכי יש מקום במקרה זה להשתמש בסמכות שהוקנתה לי במסגרת סעיף 184 לחסד"פ האמור, תוך שאני נותנת דעתי לכך שיש להתחשב בכך במסגרת הענישה.

בנסיבות אלה אני מוצאת לקבוע כי על סמך עדותה של חיה, הנתמכת במחקרי התקשורת ובהודאתה החלקית של הנאשמת, הוכח שהנאשמת לקחה חלק פעיל בתפעול הנסיעה בדרך של העברת כרטיסי טיסה ופרטי בית מלון, שמירה על קשר עם הבלדריות בעודן בחו"ל וקישורן ליוני במידת הצורך.

האישום השלישי

בכתב האישום נטען כי יוני, נוייה, הנאשמת והילה קשרו קשר לייבוא סם מסוכן וייבאו ארצה סם מסוכן מסוג ובכמות שאינם ידועים, כי הילה רכשה את הכרטיסים בעצמה ועדכנה בכך את נוייה, וכי במהלך שהותה בחו"ל לאחר שלא קיבלה את המזוודה המכילה את הסם, עמדה בקשר עם הנאשמת וזו טיפלה בנושא. עם חזרתה ארצה, מסרה הילה את המזוודה ליוני וקיבלה ממנו סך של 30,000 ₪.

הילה עצמה לא הובאה לעדות, אולם הוגש לעיוני כתב האישום המתוקן במסגרתו הודתה בכך שקשרה קשר עם נוייה יוני והנאשמת לטוס לחו"ל להביא דבר מה אסור (ת/4), כי טסה עם ז'קלין מורלגר, וכי בשל עיכוב לא קיבלה את המזוודה במועד ואמורה הייתה לחזור ארצה ללא הסמים. הילה עמדה בקשר עם הנאשמת בנושא, זו שוחחה עם יוני אשר האריך את השהות שלהן בפראג והנאשמת הודיעה לה על כך. בשל מעשיה הורשעה הילה בעבירת קשירת קשר להשגת מטרה אסורה, עבירה לפי סעיף 500(7) לחוק.

בנסיבות בהן לא הובאה הילה לעדות, הרי שת/4 מהווה ראיה לעצם הסדר הטיעון ולא לאמיתות תוכנו.

ז'קלין מורלגר אישרה בעדותה לפני כי טסה לחו"ל עם הילה, כי במהלך שהותן בחו"ל נדרשו להאריך את שהייתן, כי הילה החליפה את המזוודה ומסרה אותה לבחור כלשהו בעקרון עם חזרתן ארצה.

ממחקרי התקשורת (ת/28 סעיף 8.6) עולה כי הנאשמת עמדה בקשה עם נוייה עובר לנסיעתה של הילה (המכונה "לולית"), השתיים שוחחו על האפשרות שהילה תטוס עם בתה ובסוף אפשרות זו נשללה. כך, נוייה כותבת לנאשמת:

"נוייה: תקשיבי ביבי היא אומרת שההופעה קרובה מדי והיא רוצה לחכות קצת. יש מצב שלולית תרצה להופיע במקומה רביעי הזה... לברר איתה? או שלהגיד לה שזה או עכשיו או עוד הרבה זמן?"

נוייה: "לולית רוצה והיא יכולה להופיע עם הבת שלה שזה יהיה ממש חמוד ועם עוד חברה".

הנאשמת: "לא לא עם עוד חברה, עם בת זה מושלם".

נוייה: "אומר לה"

הנאשמת: "חכי עד לערב אני אתקשר אליך".

ממחקרי התקשורת (ת/9) עולה כי הנאשמת והילה אכן עמדו בקשר ביניהן בזמן שהותה של הילה בחו"ל, לנוכח העובדה שהילה לא קיבלה את המזוודה ובה הסמים, והנאשמת אמרה לה שהיא תבדוק מה קורה. הנאשמת אכן ביררה את הנושא מול יוני ופנתה אליו במספר הזדמנויות, ובהמשך עדכנה את הילה בשינויים ובהארכת השהות בחו"ל.

הנאשמת אישרה בעדותה לפני את ההתכתבויות עם נוייה לגבי הוצאת הילה לחו"ל (פרוטוקול מיום 21.2.19 עמ' 728 ואילך) וכן התכתבויות עם הילה בהן השתמשה בקודים ובמונחים כגון: "שלא יגלה שהוא בהריון לפני שהוא פוגש את האבא", על מנת להסוות את טיב פעילותה, וטענה כי היא הייתה גורם מקשר בין יוני לבין הילה בשליחותו של יוני (פרוטוקול מיום 21.2.19 עמ' 674-671).

מסקנות

על סמך הודאתה של הנאשמת בשילוב ההתכתבויות בינה לבין הילה הוכח כי הנאשמת ארגנה את הוצאתה של הילה לחו"ל ועמדה בקשר עם הילה בזמן שהותה בחו"ל וטיפלה מול יוני בצורך של הבלדריות בהארכת השהות בחו"ל לשם קבלת הסמים והבאתם ארצה.

האישום הרביעי

בכתב האישום נטען כי הנאשמת הציעה לבלה ברגמן לטוס עמה לברלין, ובהמשך אמרה לה שאינה יכולה לטוס וביקשה ממנה לטוס עם חברה אחרת על חשבון הנאשמת. בלה הסכימה לייבא סמים מחו"ל בתמורה ל־30,000 ₪ ועל כן רכשה הנאשמת עבור בלה וחברתה כרטיסי טיסה, הזמינה להן מקומות לינה באכסניה ומסרה להן דמי מחיה בסך של 1,000 יורו. נטען כי לאחר שבלה חזרה ארצה ומסרה את המזוודה ליוני, שילמה הנאשמת לבלה סך של 25,000 ₪.

בשל מעשים אלה יוחסו לנאשמת עבירות של קשר לייבוא סמים עם יוני ובלה וייבוא סמים ארצה בצוותא חדא עם יוני.

בלה ברגמן העידה שהנאשמת הציעה לה לטוס עמה לחו"ל ולהעביר מזוודה שתכולתה לא ידועה בתמורה לסך של 30,000 ₪, וכשבוע לאחר מכן אמרה בלה לנאשמת שהיא לא מעוניינת לעשות את זה. הנאשמת אמרה לה שהיא לא יכולה לעשות לה את זה כי יש אנשים שמחכים לה כבר בחו"ל, והעדה חשה מאוימת מכך והסכימה לבסוף לנסוע. הנאשמת אמרה שהיא תארגן לה את כל מה שצריך לטיסה אבל היא עצמה אינה יכולה להצטרף לנסיעה ומשכך, ביקשה מהעדה לנסוע לבד או לצרף מישהי אחרת. העדה העבירה לנאשמת את פרטיה ואת חברתה רבקה, והנאשמת דאגה לנסיעתן, לסידורי לינה בעת שהייתן בחו"ל ומסרה להן כסף לבזבזים (שם עמ' 131 ש' 28-32, עמ' 132 ש' 22-31). כשניסו ליצור איתה קשר בעודן בחו"ל, בנוגע למטרת הנסיעה, אמרה להן הנאשמת לא לדבר איתה על זה ושיצרו איתן קשר, ואכן יוני יצר איתן קשר (עמ' 133 ש' 4-9).

לאחר שיוני מסר לה את המזוודה, והבין שהן משתכנות במקום בו נמצא בחור ישראלי, הוא אמר שהוא חושב שהמקום לא בטוח והעביר אותן למלון שלו (עמ' 134 ש' 26 עד עמ' 135 ש' 15).

כשנחתה בארץ התקשרה לנאשמת ושוב זו אמרה לה לא לדבר איתה, וכשהעדה התרגזה שהיא נאלצת לחכות אמרה לה הנאשמת: "תרגעי, תשתקי תעשי את מה שצריך לעשות וביי" (עמ' 137 ש' 6-9).

בסמוך לאחר מכן יוני התקשר אליה ואמר לה לעלות על מונית ומסר לנהג את יעד הנסיעה, שם המתין ולקח את המזוודה (עמ' 137 ש' 14 עד עמ' 138 ש' 14).

לאחר מכן נסעו לבית הנאשמת (עמ' 138 ש' 14-27) וזו שילמה להן 30,000 ₪ במזומן עבור הנסיעה (עמ' 139 ש' 4-29).

לאחר זמן קצר הציעה לה הנאשמת לנסוע פעם נוספת אולם היא סירבה (עמ' 138 ש' 30-31).

בלה הודתה באמור במסגרת כתב אישום מתוקן בעניינה, במסגרתו הורשעה בעבירה של קשירת קשר.

רבקה אלבסקי אשר הצטרפה לנסיעה העידה כי אכן העבירו את פרטיה לנאשמת לצורך הזמנת הכרטיסים, אף כי לא ידוע לה מידיעה אישית שהנאשמת היא זו שרכשה בפועל את הכרטיסים; כי לפני הנסיעה הן ישנו בבית הנאשמת וזו הסיעה אותן לשדה התעופה; וכי גם לאחר הנסיעה הן ישנו בביתה, אולם היא לא הייתה עדה למסירת התשלום לבלה על ידי הנאשמת.

הנאשמת טענה כי אכן יוני הכיר את בלה דרכה, אלא שאת הקשר לייבוא הסם רקמו השניים ביניהם וללא קשר אליה. כאשר התקשרה אליה בלה מחו"ל בנושא היא אמרה לה לא לדבר איתה על זה ושמי שמתעסק בזה יצור איתה קשר. לטענת הנאשמת היא לא שילמה לבלה וטענה זו עלתה רק לאחר שנודע לבלה שהנאשמת כביכול הפלילה אותה

בחקירתה.

התרשמתי ממהימנותן של העדות, שעדויותיהן משתלבות זו בזו, ומצאתי כי הודאתה של הנאשמת בפרטים האמורים מתיישבת עם מרבית גרסתה של בלה ובכך מחזקת אותה. כמו כן, לא מצאתי לתת אמון בגרסתה המתחמקת מאחריות של הנאשמת, המבקשת לחסות גם זו הפעם בצלו של יוני.

עיון בהתכתבויות הוואטסאפ בין הנאשמת לבלה בסמוך ליציאתה לחו"ל, אופן ההתנסחות ומועדה בסמיכות ליציאתה של בלה לחו"ל (ביום 1.4.16) תורם למסקנה כי ההתכתבות הינה ביחס לנסיעה לחו"ל וכי הנאשמת הפעילה את בלה.

כך, ביום 28.3.16 בשעה 00:48 חיפשה הנאשמת את בלה ושלחה לה הודעה "איפה את", בהמשך בשעה 07:15 כתבה לה: "מאמי דחוף לדבר איתי איך שאת מתעוררת!! אני צריכה אותך כמה שיותר מוקדם בבוקר". בשעה 10:25 כתבה: "?????" ובשעה 10:37: "בא לי להרוג אותך נשבעת! את יודעת כמה הכל דחוף ואת מתחברת לוואטסאפ רואה שאני מחפשת אותך ואפילו לא פותחת הודעות וגם מסננת. מה את ילדה?? דחוף לחזור אלי!". (ת/28 סעיף 3).

טענתה של בלה בעדותה בבית המשפט ולפיה הנאשמת היא זו שרכשה את כרטיסי הטיסה ושילמה עבור אכסניה שהיא בחרה ואשר לא הייתה על דעתו של יוני משתלבת עם כך שיוני אכן שינה בהמשך את מקום הלינה של הבלדריות והעבירן למלון אחר (כך על סמך עדותן של בלה ורבקה).

אף שלתשלום דמי שהייה ותשלום עבור הנסיעה עצמה על ידי הנאשמת אין תימוכין נוספים לבד מטענתה של בלה, שכן רבקה לא הייתה עדה לכך, ברם, מצאתי לתת אמון בגרסתה של בלה ולפיכך אני קובעת שהנאשמת רכשה את כרטיסי הטיסה, הזמינה את המלון, מסרה לבלה דמי שהייה ולבסוף את התשלום עבור הבלדרות.

מסקנות

בהתבסס על עדותן של בלה ורבקה, ועל מחקרי התקשורת, הוכח כי הנאשמת שלחה את בלה לנסיעה, הייתה מעורבת בהסדרת כרטיסי הטיסה וסידורי הלינה, מסרה לה דמי שהייה, הלינה את בלה ורבקה בביתה עובר לטיסה והסיעה אותן לשדה התעופה ודאגה כי הגורמים הרלבנטיים יעמדו בקשר עם בלה בנוגע לאספקת הסם בעודן בחו"ל. לאחר חזרתן ארצה הלינה אותן בביתה ושילמה לה עבור הבלדרות.

האישום החמישי

בכתב האישום נטען כי הנאשמת קשרה קשר עם חיה אהרון ליבוא סם מסוכן מסוג ובמשקל שאינם ידועים, הסבירה לה שעליה לטוס לפראג שם יפגוש אותה יוני ויעביר לה מזוודה שאותה תצטרך להעביר ארצה תמורת 30,000 ₪. הנאשמת מסרה לחיה אהרון כסף מזומן עבור כרטיסי טיסה, מלון ומזוודה, וכן עבור כלכלתה. לאחר שחיה אהרון טסה לחו"ל התקשרה אליה הנאשמת ואמרה לה כי יוני בדרכו אליה. לאחר חזרתה ארצה עם המזוודה מסרה הנאשמת לחיה אהרון סך של 25,000 ₪.

חיה אהרון העידה כי בתקופה בה היא התגוררה בבית יחד עם הנאשמת, חיפשה הנאשמת את מי אפשר לשלוח לחו"ל, וביקשה ממנה להציע לאחותה לטוס לחו"ל תמורת כסף קל ומהיר (פרוטוקול מיום 15.2.18 עמ' 90 ש' 3-10). בהמשך הציעה הנאשמת גם לעדה לטוס בחינם עם בנה הקטין לחו"ל, ולהביא ארצה מזוודה בתמורה ל-30,000 ₪ (פרוטוקול מיום 15.2.18 עמ' 37 ש' 16-32). לדברי העדה היא חשבה שמדובר ביהלומים ולכן הסכימה לנסוע (שם עמ' 38 ש' 2-13).

הנאשמת נתנה לה כסף עבור כרטיס טיסה, בית מלון וכסף לבזבזים (אלף יורו), והנחתה אותה לקנות מזוודה שחורה קטנה אותה עליה למסור ליוני בחו"ל ולקבל ממנו מזוודה אחרת. כן הנחתה אותה לא לדבר על כך עם אף אחד (שם עמ' 38 ש' 15-31).

לאחר הטיסה עדכנה אותה הנאשמת שיוני יגיע אליה להחליף מזוודות וכך היה (שם עמ' 40 ש' 6-20). לאחר שחזרה ארצה פגשה ביוני מחוץ לשדה התעופה והיא ובנה נסעו עמו במונית לכיוון רמלה, שם שני אנשים לקחו את המזוודה, ולאחר מכן יוני לקח אותם הביתה (שם עמ' 41 ש' 24-32). בחלוף מספר ימים נתנה לה הנאשמת את הכסף עבור הנסיעה בקיזוז חוב של 5,000 ₪ בגין קניות לבית (שם עמ' 42 ש' 13-23).

לדבריה יוני העיר לה על כך שלקחה את בנה וסיכנה אותו בנסיעה, ושעליה לשקול את החברות שלה עם הנאשמת, ואכן בסמוך לאחר שחזרה ארצה, ועל רקע הנסיעה, רבה העדה עם הנאשמת והוציאה אותה מביתה.

העדה שללה בחקירתה הנגדית כי פגשה ביוני לפני הנסיעה וכי יוני הוא שהבטיח לשלם לה (שם עמ' 73 ש' 9-31).

חיה אהרון הודתה באמור במסגרת כתב האישום בעניינה, והורשעה בעבירת קשירת קשר במטרה להשיג מטרה אסורה לפי סעיף 500(7) לחוק.

הנאשמת טענה כי יוני פגש בחיה בביתן והציע לה לנסוע לחו"ל, בעוד שהנאשמת רק עודדה את חיה אהרון לצאת לחו"ל עם בנה, אף שידעה את מטרת הנסיעה. הנאשמת שללה תשלום לחיה, לדבריה חיה הגיעה הביתה עם תיק ובו 30,000 ₪ שקיבלה מיוני. לדבריה חיה שיקרה בעדותה כיוון שכעסה על הנאשמת לאחר שנמסר לה על ידי החוקרים שהנאשמת "הפלילה" אותה.

במסגרת עימות שנערך במהלך החקירה בין חיה אהרון לנאשמת תועדו אמירות של חיה המבטאות כעס על הנאשמת: "את הבאת לי כסף ביד! מגיע לך! אנחנו יושבות ושמות בתא! ניצלת אותנו, עשית כסף על הגב שלנו! את בן אדם רע! את אחותי הקטנה רצית! מתכננת אלי דברי איתה, אני חייבת ילדה שתעשה את זה. היא אמרה לי, תנחשי מה, היא רצתה שאני אטוס. הרסת לנו את החיים! סיכנת אותי ואת הילד שלי, על זה אני אראה לך!" (ת/35 פסקה 5).

בנסיבות אלה, ובשים לה להוראות סעיף 54א(א) לפקודת הראיות, לא ניתן להסתמך על עדותה היחידה של חיה אהרון,

ללא דבר לחיזוקה בחומר הראיות.

הודאתה של הנאשמת בדבר עידודה של חיה אהרון לנסיעה לחו"ל למטרת ייבוא סמים יחד עם בנה, מהווה ראיה מספקת להוכחת עבירת קשירת הקשר לייבוא סם.

יחד עם זאת, במסגרת הראיות ביחס למעורבות הנאשמת בייבוא הסם, בדרך של הקלה על ייבוא, אין תימוכין חיצוניים לגרסת העדה המפלילה (חיה אהרון): אין תכתובות ווטסאפ או שיחות (מחקרי תקשורת); המאשימה מצידה לא הביאה את יוני לעדות, כאשר היה בגרסתו כדי לאשש או לסתור את גרסת העדה; לא נמצאו תימוכין אובייקטיביים נוספים למעורבות או לאי מעורבות הנאשמת בהזמנת הטיסות והמלון (בדמות עדות סוכן נסיעות/ ראיות מחשב לביצוע הזמנות כאמור במרשתת).

מסקנות

במסגרת האישום דנן הוכח כי הנאשמת קשרה קשר לייבוא סם, אולם בהעדר ראיות מספיקות לא הוכחה כנדרש מעורבותה בייבוא הסמים ולפיכך הנני מזכה אותה מעבירה של יבוא סם מסוכן באישום זה.

ייבוא סם מסוכן - ניתוח משפטי

סעיף 13 לפקודת הסמים קובע כך:

"יצוא, יבוא, וסחר והספקה

13. לא ייצא אדם סם מסוכן, לא ייבא אותו, **לא יקל על ייצואו או ייבואו**, לא יסחר בו, לא יעשה בו שום עסקה אחרת ולא יספקנו בשום דרך בין בתמורה ובין שלא בתמורה, אלא אם הותר הדבר בפקודה זו או בתקנות לפיה או ברשיון מאת המנהל."

בע"פ 946/04 **יורם עובד נ' מדינת ישראל** נקבע כי כאשר שאלת הסיוע מתעוררת על רקע הנורמה הקבועה בסעיף 13 לפקודת הסמים, אין כל צורך להיזקק להגדרה של סיוע בסעיף 31 לחוק העונשין. מעשה שיש בו משום **הקלה** על יבוא ויצוא של סמים, מקיים את היסוד העובדתי של העבירה בה עוסק סעיף 13, ואין להיזקק לנגזרת של סיוע כהגדרתה בסעיף 31 לחוק העונשין (דנ"פ 7793/04 **יורם עובד**, ע"פ 11331/03 **משה קיס**).

במסגרת האישום הראשון מצאתי כי הנאשמת גייסה את הבלדרית (נויה) ויזמה את הנסיעה, ומשכך בהתאם לפסק הדין בעניין קיס קבעתי כי פעולתה זו כשלעצמה עולה כדי עבירה של קשירת קשר והקלה על ייבוא של סמים.

למעלה מן הצורך קבעתי שהוכחה מעורבותה של הנאשמת בפעולות נוספות: הנאשמת הזמינה כרטיסי טיסה לבלדריות

והמשיכה לתפעל את הנסיעה, במובן זה שדאגה להשלמת כסף מזומן עבור הבלדריות בהיותן בחו"ל ועמדה בקשר עם סוכן הנסיעות על מנת להאריך את מועד השהייה של הבלדריות במלון לצורך השלמת עסקת הסמים.

במסגרת האישום השני מצאתי כי הנאשמת קשרה קשר עם הבלדריות ועם נוי ויוני.

בנוסף לכך קבעתי כי הנאשמת ביצעה פעולות נוספות: יזמה והציעה לחיה לטוס עמה לחו"ל, בהמשך ביקשה ממנה לצרף לנסיעה חברה אחרת, קיבלה מהבלדריות את צילומי הדרכונים והזמינה עבורן את כרטיסי הטיסה, שעה שהבלדריות היו בחו"ל קישרה הנאשמת ביניהן לבין יוני ושלחה להן את פרטי בית המלון, ומעשים אלה עולים כדי הקלה על ייבוא סמים.

במסגרת האישום השלישי מצאתי כי הנאשמת יחד עם נוי יזמה את נסיעתה של הילה, וכן עמדה בקשר עם הילה בהיותה בחו"ל, בדקה האם קיבלה את הסמים וקישרה בינה לבין יוני לשם הארכת שהותה בחו"ל לשם קבלת הסמים. מעשים אלה עולים כדי קשירת קשר והקלה על ייבוא סמים.

במסגרת האישום הרביעי יוזמתה של הנאשמת לנסיעה ומעורבותה בהסדרת כרטיסי הטיסה וסידורי הלינה בחו"ל, כמו גם הקשר הטלפוני עם בלה במהלך שהייתה בחו"ל וקישורה ליוני לשם קבלת הסמים בחו"ל, תשלום דמי השהייה ותשלום עבור הבלדרות מצביעים על מעורבותה העמוקה של הנאשמת בקשירת הקשר ובייבוא הסם.

במסגרת האישום החמישי מצאתי כי הוכח אך שהנאשמת עודדה את חיה אהרון לצאת לחו"ל עם בנה לשם ייבוא סמים, מעשים העולים כדי קשירת קשר לייבוא סמים.

מודעות לטיב הסם

בשים לב לכך שבמסגרת האישום הראשון נתפסו ברשות הבלדריות נוי ואדווה הסמים עצמם, מצאתי להרשיע את הנאשמת בעבירה של קשירת קשר לייבוא סם מסוכן וייבוא של 6.9 ק"ג סמים מסוכנים קשים מסוג קוקאין.

בשאר האישומים, בהם אין סם אשר נתפס ונבדק בפועל, ייחסה המאשימה מלכתחילה קשירת קשר וייבוא סם מסוכן מסוג ובכמות שאינם ידועים במדויק למאשימה.

לנוכח הודאתה של הנאשמת כי הייתה מודעת לכך שמיובאים על ידי הבלדריות סמים קשים מסוג קוקאין, ביקשה המאשימה להרשיע את הנאשמת בקשירת קשר ובייבוא סמים מסוג קוקאין בכמות שאינה ידועה במדויק.

בהתאם לסעיף 184 לחוק סדר הדין הפלילי, שהוזכר על ידי לעיל, רשאי בית המשפט להרשיע נאשם בעבירה שאשמתו בה נתגלתה מן העובדות שהוכחו לפניו, אף אם עובדות אלה לא נטענו בכתב האישום, ובלבד שניתנה לנאשם הזדמנות סבירה להתגונן; אולם לא יוטל עליו בשל כך עונש חמור מזה שאפשר היה להטיל עליו אילו הוכחו העובדות כפי שנטענו

בכתב האישום.

בענייננו רק במסגרת עדותה בבית המשפט אישרה הנאשמת כי הייתה מודעת לכך שמיובאים על ידי הבלדריות סמים קשים מסוג קוקאין, קטאמין או אקסטזי וכי יוני עצמו הציע לה לייבא סמים מסוג קוקאין.

על כן לא ניתן לומר כי נפל בשעתו פגם בניסוח כתב האישום, והפרט האמור נאמר ביוזמת הנאשמת במסגרת פרשת ההגנה. יחד עם זאת, לא ניתן לקבוע על סמך סברתה של הנאשמת כי ייבאה סמים מסוג קוקאין, קטאמין או אקסטזי כי אלה אכן הסמים שיובאו בפועל. כל שניתן לקבוע, מבלי לפגוע בהגנתה של הנאשמת, הוא כי מודעותה הייתה לכך שבמסגרת פעולות הייבוא מיובאים ארצה סמים קשים.

על כן, מצאתי לקבוע כי במסגרת אישומים 2 עד 5 הנאשמת הייתה מודעת לכך שמיובאים סמים **קשים**, מסוג ובמשקל שאינו ידוע.

טענת האפליה

אשר לטענת האפליה בין הנאשמת לבין נויא ואדווה, נויא עצמה הורשעה בייבוא הסמים, בניגוד לאדווה אשר לא נמצאו תימוכין למודעותה לביצוע העבירה. חלקה של נויא במערך יבוא הסם קטן מחלקה התכנוני והארגוני של הנאשמת, המצוי במדרג גבוה יותר, ועל כן אין מקום לטענת אפליה בהקשר זה. נויא הורשעה בייבוא ביחס לאירוע המפורט באישום הראשון ועמדה בקשר עם הבלדריות באישום השני והשלישי, ואילו הנאשמת הייתה מעורבת בכל חמשת האישומים, גם כיוזמת ומגייסת צמדי הבלדריות, גם כמקור הפיננסי לבלדריות בהיותן בחו"ל וגם כגורם המקשר ליוני ליצירת הקשר בחו"ל להשלמת העסקה.

בשל מעורבותה וחלקה היזמי של הנאשמת בעבירות, לא מוצדקת טענת ההפליה בין הנאשמת לבין חיה ולביאה, הילה, בלה וחיה אהרון, אשר פעלו כבלדריות במדרג הביצועי הנמוך של שרשרת יבוא הסם, והודו כאמור במיוחס להן במסגרת הסדרי טיעון בעניינן. ברי שאין מעמדה של בלדרית באירוע נקודתי כמעמדה של הנאשמת המעורבת בארגון מכלול עבירות הייבוא.

זכות היועצות

כפי שציינתי לעיל, התרשמתי כי הנאשמת התנהלה במהלך החקירה באופן מניפולטיבי, ניסתה בכל דרך להתחמק משאלות החוקרים, העבירה את נושאי השיחה, ניסתה להבין את שורש השאלות המופנות אליה ולדלות את המידע המצוי בידי החוקרים בטרם השיבה. הנאשמת אף אישרה זאת בעדותה לפני, וויתרה על מרבית טענותיה ואמרה שהחוקרים יכלו "להתאמץ יותר" במסגרת הסברת זכויותיה.

זכות היועצות ניתנה לנאשמת מספר פעמים כבר בתחילת חקירתה הראשונה, והנאשמת ויתרה על היועצות בעורך דין מבחירתה המודעת מכיוון שרצתה שהחוקרים יחשבו שהיא משתפת איתם פעולה באופן מלא. מדובר בהחלטה

טקטית שלה, ולא התרשמתי מהנאשמת כנחקרת חלשה/נשלטת/מאוימת/שאינה מבינה את הסיטואציה אלא כנחקרת מניפולטיבית כאמור שמקבלת החלטות אשר משרתות אותה. על כן, מצאתי לדחות את הטענות בדבר פגם כלשהו בזכות ההיוועצות אשר ניתנה לה במהלך החקירה.

מחדלי החקירה

הנאשמת במהלך חקירתה הציעה לחוקרים לתפוס את ה"כרישים" אשר לטענתה עומדים מאחורי יוני ואחרים למכונה המשומנת של ייבוא הסמים, והציעה לביים בלדרות נוספת באמצעותה. החוקרים דחו הצעה זו, בשים לב לשיקולי הקצאת משאבים מטעמים בחקירה המאומצת של הנאשמת, של יוני ושל הבלדריות, ובנסיבות בהן מעצרה ומעצרו של יוני כבר היו גלויים וידועים, וברי כי אותם מעורבים מתוחכמים בעבירות הייבוא היו נמנעים משיתוף פעולה כאמור.

סיכום

לאור האמור לעיל אני מרשיעה את הנאשמת בעבירות הבאות:

א. קשירת קשר לייבוא סם מסוכן וייבוא של 6.9 ק"ג סמים מסוכנים קשים מסוג קוקאין.

ב. קשירת קשר לייבוא של סמים מסוכנים קשים, במשקל שאינו ידוע (4 עבירות).

ג. ייבוא של סמים מסוכנים קשים, במשקל שאינו ידוע (4 עבירות)

ניתנה היום, ל' סיוון תש"פ, 22 יוני 2020, במעמד ב"כ המאשימה עו"ד ריקי גולדברג סגל ועו"ד הינד נבלסי, הנאשמת וב"כ עו"ד גיל פרידמן